

МОЛИТВАТА¹

Молитвата е общение с Бога, с Великото Начало – общение на човешката душа с възвишения разумен свят, отгдето човек черпи сили за поддържане на живота. Духовната храна, от която душата се нуждае, може да се достави само от молитвата. Тя е единствената връзка с Бога – езикът, посредством който човек разговаря с Него. С молитвата човек насочва сърцето си към Бога за да може да възприема известни Божествени течения. Тия течения трябва да минат през сърцето, трябва да бъдат почувствани, и тогава той получава еликсира на живота.

Молитвата е свободно действие на човешката душа, на човешкия дух. Ако в молитвата не участват мисълта, чувствата и действията, тя не е истинска молитва. Молитвата е състояние на благодарност и Любов – при истинската молитва човек изпраща към Бога своята Любов и благодарност. Христос казва: *Каквото поискате в мое име, ще го имате.* – В чие име? В името на Доброто, на Любовта!

Молитвата е метод за изучаване на Божествения език. Тя е първият метод за изучаването му – изучаването на буквите.

Молитвата е метод, чрез който се възприемат Божиите блага. Благата са готови, но при молитвата човек идва във възприемателно състояние, изявява своята готовност за получаването на тези блага.

Молитвата е метод за избистряне на мислите, чувствата и волята. Тя оживява и одухотворява знанието, дава подем и вдъхновение, сила на ума, на сърцето, на душата и на духа.

Молитвата съединява човешката мисъл, човешките чувст-ва и човешката воля в едно. Тя е могъща сила, която е в състояние да върши чудеса, тя е процес, който управлява силите на доброто и злото.

Молитвата е най-хубавото, най-приятното упражнение; най-красивото нещо в живота.

Молитвата е Божествен закон, който съществува в цялото Битие. Храненето, пеенето и молитвата са трите въведения в съзнателния живот. Най-необходимото е храненето, най-приятното е музиката, най-великото е молитвата. Храненето е въведение във физическия живот, музиката е въведение в духовния живот, а молитвата – в Божествения. Храненето носи здраве, музиката – щастие, а молитвата – блаженство.

* * *

Причината за нещастията ни се крие в прекъсването на връзката ни с Бога. Молитвата трябва да бъде насочена да свърже отново душата на човека с Бога. Посредством тази връзка идва Божественото благословение и укрепването на духа. И ако в живота си човек само няколко пъти дойде в съприкосновение с Бога, той ще приеме неизчислими богатства. Това са най-великите моменти в живота.

Молитвата е свързване на човешката душа с Бога, при което човек изповядва своите погрешки, изправя се и благодари за всички блага, които всеки ден получава. Молитвата не е прошение за материални блага. Тя ни помага да се движим към съвършенството на Бога, да бъдем чисти по сърце, светли по ум, любящи като Бога. Да се молим, това значи да обърнем ума, сърцето, душата и духа си към онзи Източник на Живота, от който сме излезли.

* * *

Молитвата е разговор на душата с Бога. Да се молим, това значи да отправим своя доклад към оня център, от който сме излезли. За какво ще дадем доклад? За

работата, която сме свършили. В отговор на това ще получим помощ и просветление.

Светлината, която иде от Бога е приятна. Тя е светлината на безсмъртието. С нея само добро може да се прави. Тая светлина се добива чрез молитвата. Само чрез молитвата се добива всичко. И трудните въпроси ще бъдат разрешени чрез тази светлина на безсмъртието.

Всяка молитва е творчески акт. Тя създава условия за растенето на душата. Тя е една необходимост за нашето растение. Молитвата е свещен акт, който всеки човек трябва да изпълнява неотложно и през всяко време.

Молитвата е Божествен акт. Щом моето сърце ангажира моя дух, тогава душата ми ще ангажира всички онези същества, които се намират в хармония с мене.

Молитвата е Божествен процес. Човек трябва да бъде винаги във връзка с мисълта на Бога и да не допуска никакво прекъсване на тая връзка. Щом мислите за Бога и възвишените същества, свързвате се с тях и възприемате техните мисли и чувства. Когато навлезете в тази област, в мислите и в чувствата ви настъпва хармония, усещате радост. Това е признак, че се развивате правилно. Така се свързвате със света на напредналите същества. Почнете ли да се молите, за вас ще бъде отворена всяка врата. Да кажем, че сте притеснени. Молите се – веднага вратата се отваря широко и ограничаващите условия се отстраняват. Сутрин, като станете, ще се молите, за да знаете, че вратата на живота ще бъде през деня отворена за вас.

При молитвата душата трябва да бъде чиста и празна, да бъде готова да възприема. Молитвата има смисъл само тогава, когато излиза от дълбочината на душата. Тя не търси никакви правила, никакви ограничения. Бог обича молитва и без разположение, но тази молитва да бъде искрена. Молете се не само когато сте притеснени, а непрестанно.

* * *

Отпадането, омаломощаването, се дължи на околните влияния, на материята, в която сте потопени. Единственото средство против него са молитвата и съзерцанието. Но във време на съзерцание всички врати за външния свят трябва да бъдат напълно затворени – затворени за всичко, което ви е вълнувало в околната среда.

За съзерцанието трябва чистота. Съзерцанието не е механичен процес. То е вътрешен процес. Хубаво е да се практикува съзерцание и съсредоточаване. Съсредоточаването е волев процес на главния мозък. Човек не може да мисли правилно без да се съсредоточи.

Като почнете да се молите, ще забравите всичко друго пред Великото, за което мислите. Сам никой не може да свърши възложената му работа. Все трябва някой да му дойде на помощ. Щом се намерите в затруднение, помолете се съсредоточено и веднага ще ви се притекат на помощ същества, чиято задача е да помагат. S.O.S – такъв сигнал е молитвата.

Когато ви се случи нещастие, молете се. Само Бог може да ви избави от нещастията. Ако ви нападне някой неприятел, молете се на Бога, да смекчи сърцето му, за да се освободите от него.

Не търсете външна помощ, преди да сте получили помощ отвътре.

* * *

Който се моли от сърце, той непременно ще получи отговор! Искате ли Бог да ви чуе, трябва да имате в себе си мир и смирение и каквото пожелаете – знание, сила, мъдрост, красота, добродетел – всичко ще придобиете. Смирената молба за мир винаги ще бъде чута.

Молете се не само за вас, а за всички. Който мисли само за себе си, нищо няма да постигне. Умовете и сърцата на всички хора на земята трябва да са свързани, защото спасението е в общите молитви. Молете се едни за други, изпращайте добри мисли на своите приятели, молете се за тях, искайте да бъдат благословени, и Господ, като благослови тях, ще благослови и вас. Закон е: Когато един човек се моли усърдно, заедно с него се молят всички хора, с които той е в хармония. Когато много души се молят заедно за едно и също нещо, молитвата им се приема. Също така молитвата на един човек е в състояние да донесе благо на хиляди хора. Молитвата на един човек е в състояние да премахне хиляди нещастия.

Който се моли, не може да има грубо лице и винаги ще бъде здрав и бодър. Само молитвата може да премахне грубостта, а грубостта е свързана с нетърпението. Чрез молитвата и търпението силите на ума, сърцето и волята се съединяват и действат съгласувано.

Ако умът ви се смущава, искайте от Господа помощ. Ако сърцето ви копнее за нещо, молете се на Господа за успех. За всичко се молете и предоставете всичко на Бога.

Като се молите и спор няма да има. Общението ще става правилно и в пълна хармония.

* * *

Защо трябва да се молим? Молитвата е дълбок вътрешен процес, процес на човешката душа – съкровено желание на човешката душа да постигне нещо възвишено. Всеки трябва да се моли, за да може да постигне нещо определено. Когато имате външни постижения, ще благодарите на Бога отвътре, а когато имате вътрешни постижения, ще търсите Бога отвън. Бог се търси отвън и отвътре, но не едновременно. При известни условия ще го търсите отвън, а при други условия – отвътре. Понякога ще чувствате, че това Същество дълбоко вътре във вас ви ръководи, а друг път ще чувствате, че То отвън ви огражда и пази. Щом сте в съгласие с Бога, ще минавате през опасности и нито косъм няма да падне от вас.

Молитвата има сила и при изцелението на разни телесни недъзи и заболявания. С нея могат да се лекуват болести. Всичките работи ще успяват, ако започнат с молитва. Но молитвата трябва да има и благодарствен характер – да изявява благодарност за всички блага и благословения, които Господ ни дава. Да се молиш, това значи да размишляваш за Великия, за Небето, за напредналите същества, с които влизаш във връзка. Така се предизвиква прииждане на сили от Бога към човека. Човек забравя нисшето, земното, издига се по-високо от обикновеното всекидневие.

Без молитва човек не може да напредне. Тя циментира, укрепва нещата.

* * *

Каква трябва да бъде молитвата? Молитвата трябва да бъде съзнателна, да има определена цел. Детето се моли на майка си, която познава. Неговата молба е точно определена. То знае какво иска и от кого го иска. Вие също трябва да знаете, какво да искате от Бога. Най-разумно е да искате да се научите да изпълнявате Божията воля. Като изпълнява Божията воля, човек ще има всичко на разположение: и знание, и любов, и сила, и всички условия. В Свещеното Писание се казва: *Да бъде Волята Божия*. Това е единственият път, по който можем да минем.

Молитвата трябва да включва в себе си качества на Любовта, на Мъдростта и на Истината, на Правдата, на Добродетелта, на Милосърдието и на ред още добродетели. Отидете ли при Бога с такава молитва, вие ще сте като дърво със зрели плодове. Види ли ви Бог така накичен, ще му е приятно, че пред него стои едно разумно дете, което знае да говори на възвишен, ангелски език!

Когато човек се моли както трябва, той винаги е обърнат към Бога. Ако се моли на Бога и мисли за приятели, за майка, деца, къща, пари, молитвата му стига само до тях – той се моли на тях. А за да бъде приета молитвата му, той трябва да мисли за Бога. Всяка молитва може да действа в нас, само ако е придружена от любов. Щом молитвата е чиста, искрена, дълбока, тя всякога се приема. От сърцето зависи колко далеч да изпатите вашата молитва.

* * *

Основата на молитвата е любовта към Бога. Божественият дух е, Който произнася молитвата. Духът на Бога е насочен там, където Бог работи. И ако вие сте там, ще имате всичко. Ако вие сте насочени там, където Бог не работи, какво ще получите? Най-напред ще пожелаете, да имате сърцето и ума на един ангел, да имате сърцето на един херувим, пламтящ от любов! Същото пожелайте и за другите. Или пожелайте нещо, което е хубаво за душата ви – успех на Царството Божие на земята. В това всички ние се обединяваме, цялото човечество. Значи, трябва да имаме идея, която свързва всички хора в едно. Когато нашите желания са в разрез с общите принципи, тогава не можем да имаме постижения. А когато са в съгласие с тях, ще имаме успех.

В молитвата трябва да се постоянства дотогава, докато премине разположението за молене, което показва, че на молитвата така или иначе, положително или отрицателно, е отговорено. Как ще познаете, че сте получили отговор на молитвата си? По онази вътрешна, тиха радост, която ще ви помогне при разрешаването на известни въпроси. Това зависи от интензивността на молитвата. Някой получава незабавно отговор на молитвата си, друг чака дни, месеци, а трети чака с години. Понякога виждате, че молитвата ви не помага – молите се, но не получавате отговор. В такъв случай приличате на човек, който иска да повдигне едно бреме, но като не може, като това не е по силите му, той вика другиго на помощ и заедно с него успява да го повдигне. За това може да е нужна помощта и на повече души. Така и вие, при несполука в молитвата си ще искате помощ от един, двама, трима и повече братя и сестри, според самата нужда, докато сполучите. Опитайте това и ще видите, доколко можете да го приложите на практика.

Докато човек не преживее нещо тежко, страшно, молитвата му е повърхностна и подалеч от него не отива. Щом се натъкне на големи страдания, човек отправя гореща и дълбока молитва към Бога, която се предава направо в невидимия свят. Бог обича кратки, но съдържателни молитви. Всяка дума да бъде на място. Трябва да кажете, за кои грехове се молите, та да ви помогне Бог да се освободите от тях и да развиете съответните добродетели. Изповядайте се пред Бога и пожелайте Неговата светлина и сила, за да не повтаряте грешките си.

* * *

Молитвата не се заключава в палене на свещи и кандило, нито в поклони, а в участието, което взимате в живота на своя ближен. Ако срещнете гладен, нахранете го, ако срещнете окъсан – облечете го. По-добра молитва от тази няма! Да се молите, това значи да обърнете ума, сърцето, душата и духа си към Оня източник на живота, от Който сте излезли. Ако човек огрубява, това се дължи на факта, че той рядко си спомня за Първата Причина, т. е. за първоизточника на живота. Следователно, падението, до което съвременното човечество е дошло, се дължи на една дълбока вътрешна причина – немарливост към Първия Принцип, от който е

излязло. Днешният човек е немарлив към Бога, поради което често чувате да се казва: Аз съм свободен човек, мога без Бога, мога и без молитва!

Сегашните хора, без да изпълняват волята на Великия си Баща, очакват големи резултати. Това е невъзможно. Бог слуша и отговаря само на онзи, който е роден от Него.

Съвременните хора се нуждаят от молитва, която да изправи живота им и да премахне от тях всякакво користолюбие. Користолюбието е порок, язва, която разяжда човешката душа.

* * *

И тъй, помнете следната истина: няма по-велико, по-благородно нещо от молитвата. Каквото и друго да казват хората, не забравяйте значението на молитвата, необходимостта от общението с Бога. Нито знанието, нито Любовта, нито Мъдростта на земята са в състояние да се сравнят с общението с Първичната Причина, което се съдържа в молитвата. Силата на молитвата се крие в това, като се моли човек да влага всичките си добродетели на работа. Молитвата, в която човек не влага всичките си добродетели, не е истинска!

* * *

Вие сте забогатели със знания, но не сте научили как да се молите. Голямо изкуство е да знае човек, как да се моли. Молитвата е най-свещеният акт, който е достойние само на душата. Молитвата не се състои само в механическо произнасяне на думи. Човек трябва да слезе от своето високо положение, да се смири и като дете да се моли на Бога.

Как да се молим? В много отношения мислите като мене, философствате като мене, но едно нещо не знаете – не знаете да се молите като мене. А единственото нещо, на което не мога да ви науча, е да се молите. Аз никога не си позволявам да уча някого как да се моли. Защо? Според мен молитвата е най-свещеният акт, който е достойние само на душата. Някой ме запитва: »Ти как се молиш и кога се молиш?« – Как се моля, не мога да ти кажа, но всякога се моля. Моля се и като се храня, и като пия вода, и като чета, и като работя – всякога и навсякъде се моля. – »Не ти ли става тежко от такова молене?« – Напротив, по-леко ми става. Животът се заключава именно в молитвата. Престане ли човек да се моли и животът му изчезва.

Молитвата е лична работа, която всеки сам трябва да научи. Ако аз ви науча да се молите, вие ще чувате само едно ехо, което най-после ще ви дотегне и ще се откажете от молитвата. Тя има смисъл само тогава, когато влиза в дълбочината на душата. Искате ли някой да ви научи да се молите, той ще ви каже: Аз ще се моля за вас, а вие ще работите за мене. Такъв е законът. Работите ли за някой човек, той непременно трябва да се моли за вас. Не се ли моли и вие не трябва да работите за него. Такива са отношенията между духовните хора. Ако вие се молите за някого, той ще работи за вас.

В молитвата се иска едно детско състояние, но на най-разумното дете в света. Когато се молите, вие трябва така да се съсредоточите, че да забравите всичко около вас. Мисълта ви трябва да бъде насочена изключително към Бога. Никакъв друг образ! Тогава молитвата ви ще бъде приета. Ще кажете: »Ние не знаем, какъв е образът на Бога.« Не, вие знаете този образ, но сега трябва само да си го възстановите!

Вътрешната връзка с Бога ще правите на тихо, спокойно място, където няма никой и след това ще отивате при хората. Не е лесно да се излезе от блатото на обикновения живот, в което вие сте потопени, и да се тръгне по пътя на

възлизането, по пътя на събуждането, по пътя на връзката с Божествените принципи. Това е много трудна задача. И за да може човек да устои на всички противодействия, които среща в околната среда, той трябва да има силна вяра, да се моли за съдействие от Бога и напредналите същества. Без тяхно съдействие по никакъв начин няма да може да се освободи от тези постоянни влияния на средата, в която е потопен, от влиянията на тази гъста материя, в която се намира. Тези влияния се явяват в различни форми. И за да не попада под влиянието на околната среда, необходимо е човек всеки ден да се моли, да прекарва в съзерцание, в дълбоко уединение в себе си, в общение с Бога, с напредналите същества.

* * *

Когато се моли, човек трябва да забрави всичко около себе си и да стане невидим. Истинската молитва подразбира вглъбяване в себе си, подразбира уединение – никой да не ви вижда, всичко да забравите. Човек може да се уедини и когато е всред хората. Уединението не е външен процес. При молитвата си влез в скришната си стаичка, в своята девствена душа. Какво ще правиш там? – Ще се запознаеш с човешките души, ще започнеш да ги разбираш и да разговаряш с тях. И тогава, като срещнеш човек, ще го познаеш и ще кажеш: Ето човека, когото търся!

Влез в скришната си стаичка! – Коя е тази стаичка? Тя е единственото неопетнено място в човешкия свят. Тя е най-чистото място, гдето човешко око не е проникнало, нито човешко желание се е проявило, нито човешка воля е действала. Човешката душа влиза в това девствено място и от там отправя молбата си към своя Отец. Казвате: »Не може ли да се молим в църква, в къщи, или на улицата?« – Скришната стаичка е вътре във вас. Бог е определил това място със закон, който има отношение към бъдещето – към светлото и великото бъдеще! Казано е просто и ясно: *Влез в скришната си стаичка, където човешки крак не е стъпвал!* Там само ангелите живеят. И като влезеш вътре, помоли се Отцу твоему, Който вижда в тайно. Като влезеш в тази стаичка, ще разбереш какво нещо е Бог! Молитвата повишава вибрациите на човешката аура, а чрез това човек става неуязвим за по-висшите околни влияния. Молитвата е общение с Бога, дишане на душата, израз на велика хармония и само тя е в състояние да отмахне онази грубост, която съществува сега в света.²

Молете се тайно в душата си. Никому не съобщавайте, за какво се молите и какво очаквате от молитвите си, докато резултатите не се покажат, защото ако някому съобщите, твърде е възможно да си попречите и тогава вие сами ще сте си виновни. Това, което тайно пожелаете, Бог ще ви го въздаде на яве! Като казвам, че всичко ще ви се въздаде, имам предвид белите българи; велико бъдеще тях ги очаква! Като българин, намери своя Велик Учител и кажи: Велики Учителю на Светлината, ти ще бъдеш между нас и ще ни управляваш!

* * *

Всеки си има свой начин на молене, но един естествен начин е, когато умът, сърцето и волята вземат участие в молитвата. Молете се за всички, и за враговете си! Когато разпънаха Христос на кръста, Той каза: Господи, в Твоите ръце предавам духа си. Прости на тези хора, защото са в невежество. Благодаря Ти за привилегията, с която си ме удостоил!

Когато се намирате пред лицето на Бога, вие трябва да простите прегрешенията на братята си. Докато не ликвидирате с братята си, не можете да се явите пред Божието лице и да влезете в Царството Божие. Когато четете една молитва, четете я бавно и спокойно, с мисъл – вие сам да останете доволен от себе си. Аз ви слушам, как четете молитвите – бързате, по-скоро да свършите. Когато аз се моля, ДОБРАТА МОЛИТВА ми отнема 15 минути; 91 ПСАЛОМ – 20 минути, ПЪТЯТ НА ЖИВОТА – 20 минути, а когато чета ОТЧЕ НАШ – минава половин час и когато дойда до МОЛИТВАТА НА ЦАРСТВОТО – още половин час. С бързина нищо не се постига.

Тези 15 минути представляват закон, чрез който се стопяват всички заблуждения, а 20 минути са закон на творчеството; 30 минути са закон на равновесие. Който не разбира тези закони, ще се обезсърчи; който ги разбира, ще ги приложи и при молитва и при четене на Библията.

* * *

Как да се молим? Като станете сутрин, погладете челото си и кажете: Господи, благослови челото ми и способностите, които се крият в него. Ако не мислите добре, погладете носа си и отправете мисълта си към Бога. Ако очите ви гледат криво на нещата, погладете тях. Ако не се храните правилно, ще се молите за устата си и ще я погладите. Ако не възприемате звуковете точно, ще погладите ушите си и ще се помолите за тях. След това ще погладите ръцете и краката си, които не служат добре. Благодарете за органите, които са ви дадени в услуга.

Най-добрият начин на молене е, човек да бъде прав. Ще застанете прави и няма да гледате нагоре, а направо, в посока перпендикулярна на челото. Като се изправите за молитва, Бог е вече пред вас. Давид казва: Гледах Господ пред лицето си. Щом Господ е пред лицето ви, ще знаете, че Той всичко вижда, знае всичките ви нужди и може да ви помогне.

Понякога богомолците коленичат в църквата и вдигат ръцете си нагоре. Те не знаят, че така подгънати, краката влизат в съгласие със земята – това е противоречие. Ръцете вдигнати нагоре – това е друго противоречие. Каква мисъл е тази, при която си в противоречие с Небето, а в съгласие със Земята? Когато се молите, спуснете ръцете си надолу, а главата дръжте нагоре, към Бога. Само така може да получите нещо от Него. С вдигнати ръце нищо няма да получите. Честото вдигане ръцете нагоре става механически процес.

Защо вдигаме ръцете си като се молим? Вдигането на ръцете ни към Бога означава съединение – като се съединим с Бога, приемаме сила. Дясната ръка се отнася към Божест-вената Мъдрост, а лявата – към Божествената Любов. Значи при вдигането на ръцете си ние се съединяваме с Неговата Мъдрост и Неговата Любов. (Протокол от Годишната среща на Веригата в Търново –29 VIII 1912)

Когато се обръщаме към Бога за помощ, трябва първо да неутрализираме въздействието на всички цветове, около нас трябва да настъпи мрак и чак след това можем да се обърнем към Бога. Тогава обстановката се изменя, до нас идва Светлината и ние отправяме нашата благодарност към Него. [...] За да може Божията Благословия да обгърне нашето сърце, за да може да се оползотворят Благата Господни, ние трябва да отстраним всички чужди влияния от нашия ум. (Протокол от Годишната среща на Веригата в Търново – 30 VIII 1912)

Молитвата е единение на душата с Бога и без нея не може да става дишането. А дишането трябва да става в Господа, за да може Божественият Дух да осъществи този процес, при който Той разлага известни наши нечисти желания. Докато този процес трае, докато произлиза реакцията, образуват се неприятни миризми, но те изчезват след това. (Протокол от Годишната среща на Веригата в Търново – 30 VIII 1912)

За да бъдем щастливи, трябва да сме съзнателни и благодарни, защото всичко става съгласно определени закони, на които ние не трябва да се противим. Христос е пред нас и между нас, и аз искам да разтворите сърцата си пред Него. Възложете душата си на Господа и Той ще ви даде това, което никоой друг не може да ви даде. (Протокол от Годишната среща на Веригата в Търново – 30 VIII 1912)

Когато се молите, трябва да изразявате мисълта си точно и определено, с малко думи! Молитвата изисква съсредоточена мисъл. Когато се молите, ще мислите само за Бога! Всичко друго ще оставите вън от себе си! Молитвата е разговор, единение с Бога. Понеже човешката душа от векове още носи в себе си разни наслоявания, тя не може да разбере волята Божия. Ето защо човек трябва да се моли на Бога, Той да го очисти, да го освободи от този товар, да познае себе си, да познае ближния си, да познае Бога.

* * *

Кога да се молим? Разположението за молитва е вложено дълбоко в душата. Който живее в Закона на Любовта, той всякога има разположение за молитва.

В живота на любящия всичко е молитва!

Човек трябва да се моли всякога, при всички случаи. Като се моли човек непрестанно – непрестанно мисли, чувства и действа. Молитвата е метод за разрешението на най-трудните задачи. Магическа сила е молитвата.

Животът е непрекъснат, затова и общението ни с Бога трябва да бъде непрекъснато – и когато сме будни, и когато спим. *Непрестанно се молете, за всичко благодарете!* – се казва в Писанието. Вие може да се движите и пак да се молите. Може да работите, да копаете и да се молите. Работата не изключва молитвата.

Сутрин като станете да имате една основна мисъл: да се отворите като един цвят за слънчевите лъчи. Каквото положение и да заемате – дръжте връзката с Великия Център на живота и не се страхувайте! Винаги се молете и предоставете всичко на Бога.

Където и да отиде, каквато и работа да започне, човек се нуждае от енергии, от светлината на Бога. Тъкмо при молитвата той черпи тази енергия.

Най-благоприятните часове за молитва са ранните часове след полунощ. Христос е прекарвал часове след полунощ в молитва. Защо? През тия часове Той се е изпълвал с енергия като акумулатор. Тази енергия Той е изразходвал през деня. Когато човек мисли за Бога, той е ораден.

Ще се молите когато сте разположени и когато не сте разположени. Най-добре човек се моли, когато го гонят, при най-тежки страдания и изпитания. Тогава молитвата е най-интензивна. Намислите ли да правите нещо, не пристъпвайте веднага към действие, а отправете първо молба към Бога за съвет. В невидимия свят има разумни същества, които всеки миг са готови да помогнат. За онзи, който се обръща към тях за съвет, всяка дума е благословение. Светлите духове са постоянно между нас, следват ни, за да ни помагат. Те помагат на хората да разрешат трудностите и противоречията си. Достатъчно е да ги призовем в Името на Бога.

Историята не помни, да е загинал човек, когато се е молил! Казано е в Писанието: *Духът, който живее в нас, се моли за нас.* Работите ли за изправянето на живота си, Господ ще ви чуе и ще отговори на молитвата ви! Истинската молитва подразбира събуждане на съзнанието и свърхсъзнанието в човека, т.е. събуждането на Божественото в него. Човек трябва да се моли, ако иска да се учи! Молете се, да ви освободят от всичко нечисто, което ви опетнява!

Няма по-хубава поезия в живота от молитвата – от общуването с Бога! Ще се молите без да се оплаквате! Няма живо същество в света – малко или голямо – на чийто зов Бог да не е отговорил. Няма случай, Бог да не е отговорил на една душа! Във всички случаи молитвата ще бъде в състояние да помага!

Няма по-тържествен момент от този, да отправите очите и сърцето си нагоре към Този, който ви е дал всички блага, да почувствате присъствието на Бога.

Поглеждайте към Небето и не се бойте!

МОЛЕТЕ СЕ, УСЪРДНО СЕ МОЛЕТЕ! – това са последните думи на Учителя.

Reserve

Молеге се за живите хора, носители на бъдещата култура, а не за умрелите. За себе си казвам: За умрели хора не се моля, моля се за живи хора.

Тя е дишане на душата и акт на сърцето, зреене на Божествените Блага.

Аз наричам молитвата дишане на душата. С дишането на душата става едно пречистване.

С молитва и песен се храни душата на човека!

Душата има нужда от вътрешна, духовна храна, която може да се достави само чрез молитвата. Молитвата е необходима за душата. Тя е съзерцание на най-висшите чувства. Молитвата се равнява на дишането. Човек трябва да се моли, та по този начин душата да диша и да възприема нещата.

Молитвата е съзнателен процес на човешката душа.

Наука без молитва отегчава човека; религия без молитва отегчава човека; любов без молитва отегчава човека; ядене без молитва отегчава човека. Всичко, което се върши без молитва е тягостно за човека. Молитва без любов не се приема!

Всяко живо същество се моли!

И тъй, молите ли се, образът на Бога трябва да бъде в съзнанието ви. **НИКАКЪВ ДРУГ ОБРАЗ!**

Съмнението, подозрението, неверието и редица други отрицателни мисли, чувства и състояния са причина за повечето болести у човека. Чрез молитвата човек се справя с тези отрицателни състояния.

Достатъчно е човек да произнесе един стих от Евангелието с желание да го разбере, за да дойде Христос да му помогне. Той ще внесе светлина в ума му и ще оправи работите му.

Молитвата повишава вибрациите на човешката аура. Чрез това човек става неуязвим за по-нисшите околни влияния. Чрез молитвата човек се огражда от тревогите и страховете на света. Те не могат да проникнат в него.

Искайте Бог да живее във вас и да се проявява чрез вас.

Ако отправите към Бога една добра, светла мисъл, Той я приема и вие се радвате. Ако отправите една лоша, отрицателна мисъл, Той я връща обратно към вас и вие страдате. Като знаете това, не питайте защо се радвате и защо скърбите. (НОВОТО НАЧАЛО, Утринни слова, год. XIII (1943-44), София 1944, с. 197)

Съмнението е признак на невежество. Който има абсолютна вяра в Бога, никога не се съмнява. (ПЕТИМАТА БРАТЯ, Неделни беседи (1917-38), София 1949, с. 235)

При молитвата, човек излиза от себе си с по-висшите си тела, а по-нисшите остават на земята – астралното тяло остава на земята при физическото тяло и само се разширява, а умственото и причинното излизат. Значи при молитвата има един вид излъчване. (МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН 1988-1989, 8 IX 1989)

Защо трябва да се молим? Павел казва на едно място: **В молитвата бъдете постоянни**, а Христос казва: **Бдете и се молете**. Молитвата има тройак характер. Тя се равнява на дишането. Човек трябва да се моли, та по такъв начин душата да диша и да възприема нещата. Молитвата е необходима за душата, тя е съзерцанието на най-висшите чувства. С молитвата виждаме, че детето се моли, тя е един зов и както дишането е необходимо за тялото, така и молитвата е необходима за душата. Човек се нуждае от въздух повече, отколкото от храна. Доказано е, че човек може да издържи най-много 25 минути без въздух, и ако приравняваме въздуха с молитвата, която е храна на душата, виждаме колко важна е тя за нея.

Първият признак, че човек е влязъл в Божествения Път, това е молитвата. Затова винаги, когато и да дойде у вас настроение за молитва, не трябва да отлагате, а влезте в тайната стая на вашето сърце, помолете се и тази молитва ще бъде приета. Отложите ли това, възможно е Духът скоро да не дойде за да ви настрои отново. Значи, че ние може да се молим по всяко време. Между лошите хора трябва да се молим, за да искаме търпение. При това, с молитвата човек образува една крепост, непристъпна за лоши желания, които, даже вече да са нападнали душата, се изхвърлят навън. За човек, който не се моли, се прекратява връзката с Бога, и тъй като той вече не се сношава с Него, злото настъпва.

Молитвата не трябва да бъде едностранчива, само за облаги, а понеже тя е един израз на душата, с нея трябва да искаме това, което нашият дух желае. Така ако нямаме настроение за молитва, трябва само да съзерцаваме. Когато нашите души се отправят към Бога с молитва, те излъчват едно благоухание към Него, също както цветето, което навреме се е разцъфтяло. Така и човек, който не се моли, се лишава – и то сигурно – от уханието на Небето. А за да не се лиши от това ухание, Господ ни изпраща страданията, които ни упътват към молитвата.

С молитвата се преследва двойка цел: чрез нея човек се устремява към Бога и тя обединява духовете. Ние сме събрани тук, за да отправим такава вълна, че от нея да се получи голямо сътресение за доброто на народа. Молитвата е силен Божествен импулс и затова се казва да се молим във всяко направление, защото тя оказва влияние към всички отрасли на живота. Най-после вие всички можете да правите опити и сами да видите, на какви молитви Господ отговаря. Но когато се молите, не съобщавайте никому за какво се молите и какво очаквате, докато молитвата ви не бъде удовлетворена, защото ако съобщите някому, твърде е въз-можно да си попречите и тогава сами ще сте си виновни.

Някой си Мюлер, за когото се разказва, че през живота си е принесъл един и половина милиона молитви, е прехранвал със силата на молитвата две хиляди деца. Той твърдял от своята опитност, че с колкото по-детинско настроение при-насял своите молитви, толкова по-скоро получавал отговор на тях. Подобна е опитността и на американския проповедник Тейлър, който е събирал крупни суми за издържането на маса мисионери в Божественото дело. Той уподобява молитвата на влака, в който един човек може да се качи и да се вози много спокойно до местоназначението си, а друг – да го тика.

Молитвата указва въздействие и при изцелението на разни телесни недъзи и заболявания. С нея могат да се лекуват болести. Също така всичките ни работи ще успеят, ако ги започваме с молитва. И който е постоянен в молитвата, той ще види и ще се увери, че Господ е верен.

В молитвата трябва да постоянствувате дотогава, докато изгубите разположението за молитва, което показва, че на молитвата ви така или иначе, положително или отрицателно, е отговорено. Но тя, молитвата, трябва да има и благо-дарствен характер – да изразява нашата признателност за всички блага и благословения, които Господ дава.

Понякога виждате, че молитвата ви не помага – молите се, а не получавате отговор. В такъв случай вие приличате на човек, който иска да повдигне едно бреме, но не може, понеже не е по силите му. Тогава той повиква другиго на помощ и заедно с него успява да го вдигне. В такъв случай може да е нужна помощта на един, двама, трима и повече души. Така и при несполука на молитвата ще искате помощта на един, двама, трима и повече братя и сестри, според нуждите, докато сполучите. Опитайте този метод и вижте, как може да го приложите на практика. (Протокол от Годишната среща на Веригата в Търново – 23 VIII 1911)

Сегашните хора имат криво разбиране за молитвата, те мислят, че само простите хора се молят. Всъщност само онзи човек се моли, който се е домогнал до едно от великите изкуства на живота. Голямо изкуство е да знае човек да се моли. Когато хората научат това изкуство, Царството Божие ще дойде на Земята. В този смисъл молитвата е Божествен Закон, който съществува в цялото Битие. (ВСЕ ЩО Е ПИСАНО, Неделни беседи от Учителя (1917), София 1942, с. 111)

И като яде, и като работи, човек трябва да се моли. (ВСЕ ЩО Е ПИСАНО, Неделни беседи от Учителя (1917), София 1942, с. 112)

Най-хубавото упражнение в живота на човека е молитвата – за сега в света по-хубаво упражнение от молитвата няма. Молитвата е общение с Бога. (ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. III година (1923-24), 36 МОЛИТВАТА, Русе 1924, с. 3)

Всеки народ си има своите етически останки, навици от миналите векове, които трябва да преобразува. Вземете за пример твърдението, което съществува при българина, пък и в почти всички народи, че човек трябва да се моли, само когато има разположение. Защо човек трябва да се моли, само когато има разположение? Ако туй е правило, тогава човек трябва и да говори само когато е разположен – в такъв случай защо когато бият някого, той говори най-много? Нека мълчи в това време! Защо тогава именно най-много говори? Тази философия, че човек трябва да говори и да се моли, само когато е разположен, е само отчасти верна – човек трябва да се моли всякога! Под думата *молитва* се разбира общение с Бога, значи такова общение човек трябва всякога да има. Защо? – Защото Божественият Живот в нас е непреривен и тогава, не само на думи, но при всички положения в живота си, ние трябва постоянно да сме в общение с Бога. Ти можеш да се молиш умствено, можеш да се молиш философски – има хиляди начини, по които можеш да се молиш философски, има хиляди начини, по които можеш да се молиш. При това можеш да се молиш не само за едно нещо, а има хиляди неща, за които можеш да влезеш в общение с Бога и да го молиш те да ти се разкрият. (ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. III година (1923-24), 36 МОЛИТВАТА, Русе 1924, с. 4 сл.)

Молитвата е един от най-хубавите методи за избистряне на ума и на чувствата. Значи молитвата е метод, който може да се прилага в различни случаи. Някой път обаче хората свързват молитвата с чувствата, а някой път я свързват с мислите. Не, в молитвата влиза методът и на мисълта, и на чувствата, и на волята, но самата молитва, туй разположение на човека да се моли, е вложено някъде по-дълбоко в душата, отколкото в самата мисъл или чувство. (ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. III година (1923-24), 36 МОЛИТВАТА, Русе 1924, с. 5)

Когато човек се моли, когато се приближава към Бога, той всякога трябва да бъде готов да възприема. А сега, когато отивате при Господа, вие Му разправяте, разправяте... Представете си какво е положението на Господа! Той трябва да слуша какво Му разправят всички. Като му кажеш “гладен съм”, Той те е разбрал – разбрал е всичко, от което имаш нужда. А ти ще му разправяш половин час за глада си, ще се молиш, ще разправяш... След тебе дойде втори, трети... Всички се молят, разправят, очакват молитвата им да бъде послушана. Това са неразумните молитви. Молитвата действително включва ония необходими неща, туй, от което човек има нужда, но той трябва да знае как да се изрази. (ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. III година (1923-24), 36 МОЛИТВАТА, Русе 1924, с. 6)

Когато човек наруши един Божествен Закон, Бог не го слуша вече. (НОВАТА МИСЪЛ, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. XII (1932-33), том I, София 1947, с. 254)

Ако в човека има вътрешна дисхармония, която прекъсва общението му с Бога, молитвата е пак необходима. Молитвата трябва да бъде насочена към това, да свързва човек с Бога. Тя е необходима за възстановяване прекъснатото общение с Бога, в което хората изпадат. Молитвата е най-силното действие в живота на човека. Човек всякога трябва да се моли, за да бъде всякога в общение с Бога.

(ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. III година (1923-24), 36 МОЛИТВАТА, Русе 1924, с. 6)

Понякога, като се молим, трябва да вдигнем ръцете си нагоре, което значи “дай Господи”, или още означава приемане на нещо отгоре. Това вдигане ръцете нагоре е знакът с, но същевременно този знак, гръцкото е, е знак на размножение. Някой казва: «Ще си спусна ръцете надолу.» Това е буквата м. Това означава “Господи, аз страдам!” Ти казваш, че страдаш, но не казваш причините за страданието ти – скрил си крушата под шапката си. (ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. III година (1923-24), 36 МОЛИТВАТА, Русе 1924, с. 6 сл.)

Някой пита: «Накъде трябва да се обръщам, като се моля: на изток, на запад, на север или на юг?» Казвам: Представи си, че си в един затвор и от там те извеждат, за да те обесят, но ще те бесят с краката нагоре. Ще се молиш ли? «Ще се моля.» Как? «В каквото положение се намирам.» Ами представи си, че те обърнат с очите надолу – как ще се молиш? «С очите надолу.» Значи, в каквото положение и да те поставят, ще се молиш, и то по всички правила. Ще се молиш и с главата надолу, и с очите надолу – както намериш. При всички трудни положения в живота си, човек трябва да се моли, да не го е срам. (НАСТАНАЛО Е ЦАРСТВОТО БОЖИЕ, Неделни беседи VII серия (1924-25), 23 ДА СЕ НЕ СМУЩАВА СЪРЦЕТО ВИ, Русе 1925, с. 27)

Питате: «Накъде да се молим – на изток, или на запад?» – Човек може да се моли навсякъде. [...] От която посока идва страданието, в тази посока ще се молите. (ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА, Съборни беседи (1935), София 1935, с. 103)

Питате: «Накъде да се молим – на изток, на запад, на север или на юг?» Запитали един евангелски проповедник в коя посока трябва да се обръща човек, когато се моли. Той отговорил: «Ако те бият и закачат на едно дърво с главата надолу, накъде ще се молиш? Ако те бият и те прострат с лицето към земята, накъде ще се молиш? – Ще се молите във всички посоки, отдето идва страданието.» Да търсите посока, накъдето да се молите, това значи да сте във външната страна на молитвата. Истинската молитва, като вътрешен процес на съзнанието, няма определена посока. Божественият Свят има само една посока, само една точка, едно начало, от което всички неща излизат. Тази точка е наречена *вечен изток* – точка на вечно изгряващото Слънце. (ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА, Съборни беседи (1935), София 1935, с. 191)

В молитвата душата ти трябва да бъде чиста и празна, за да ти сипе Господ нещо. Ако ти си пълен с философски теории и възгледи, Господ трябва да изпрати някой ангел да те изпрудни, че тогава да ти сипе нещо. (ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. III година (1923-24), 36 МОЛИТВАТА, Русе 1924, с. 7)

С какво ще отидем при Бога, кое е това, което има тежест пред Него? – Всички положения, които съществуват сега на Земята, са все глупави положения, те са детински работи. Когато идем при Бога, не трябва да имаме никакви образи в душата си – само един образ трябва да имаме. Понеже човек е създаден по образ и подобие Божие, той трябва да изхвърли всички други образи от душата си и да остави само един свещен образ – образа за Бога. Останат ли и другите образи в душата му, той не може да се моли. Затова ще изчистите вашата Свята Святых от многото образи, за да остане в нея само първоначалният Божествен Образ. Само той е в състояние да даде велик импулс на душата ви, а многото образи, многото идеи, многото желаниа довеждат до заспиване. (ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. III година (1923-24), 36 МОЛИТВАТА, Русе 1924, с. 7 сл.)

Ако през целия си живот дойдете в съприкосновение с Бога само няколко пъти, тия няколко моменти ще ви донесат неизчислими богатства. Моментът на съприкосновение с Бога е най-великият, най-радостният и най-приятният в живота ви – най-великото събитие в живота на всеки човек е, когато той има общение с Бога, с тази Велика Разумност! (ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. III година (1923-24), 36 МОЛИТВАТА, Русе 1924, с. 10)

Без молитва човек не може да прогресира. Той може да има много знания, но без молитва не може да бъде циментиран, всичко в него бързо изчезва. (ОКУЛТНИ

ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. III година (1923-24), 36 МОЛИТВАТА, Русе 1924, с. 10 сл.)

Храненето представлява трансформиране на грубата енергия в умствена; пеенето представлява трансформиране на умствената енергия в духовна, а молитвата е закон за трансформиране на умствените енергии. (Сила и живот, Неделни беседи IV серия (1921-22), София 1922, с. 59)³

Молитвата влиза в човека като един вътрешен импулс, като едно велико благо. Сам Христос се молеше – Той имаше много знания, но всяка вечер се уединяваше в молитва и размишление. Ако Той имаше нужда да се моли, колко повече вие имате такава нужда! Вие казвате: «Аз не трябва да се моля!» Значи вие сте повече от Христос? – Не, ще се молите поне колкото Христос. (ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. III година (1923-24), 36 МОЛИТВАТА, Русе 1924, с. 11)

Вие казвате: «Тази вечер не съм разположен да се моля – утре ще бъда разположен, тогава ще се моля.» Господ не иска хората Му да се молят само при разположение – Господ обича молитви, които са направени без разположение. (ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. III година (1923-24), 36 МОЛИТВАТА, Русе 1924, с. 10)

В молитвата се изисква едно детинско състояние – но на най-разумното дете в света! Такива състояния в Небето наричат *състояния на най-разумното дете*. И когато Христос казва да бъдем като малките деца, Той не подразбира тези малките, глупавите деца в света, а разумните деца. Той взима децата само като образ, но подразбира нещо друго. И в Небето има деца, но какви деца! Отлични деца са те! **Бъдете като малките деца!** Затова трябва да се молите, за да станете като малките деца. Само молитвата е в състояние да премахне онази грубост, която съществува между вас. (ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. III година (1923-24), 36 МОЛИТВАТА, Русе 1924, с. 11 сл.)

Аз мисля, че причината за нещастията в света е в това, че не се молите усърдно. Рядко съм срещал в света хора да се молят. (ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. III година (1923-24), 36 МОЛИТВАТА, Русе 1924, с. 13)

(ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. III година (1923-24), 36 МОЛИТВАТА, Русе 1924, с. 13)

Да се молиш, това е най-красивото състояние. (ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. III година (1923-24), 36 МОЛИТВАТА, Русе 1924, с. 13)

Човек може навсякъде да се моли. Може да си на банкет, може да си между приятели и пак да си на молитва – все ще има някой малък промеждутък, през който ще можеш да се помолиш. Онзи, който знае, ще намери такъв промеждутък, в който ще изпрати своята молитва. Туй значи да използваме съзнателно времето. (ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. III година (1923-24), 36 МОЛИТВАТА, Русе 1924, с. 13)

Бих желал постоянно да се молите, т. е. в тия промеждутъци да сте във връзка с Бога. Само тогава ще дойде върху вас онова въздействие отгоре. Тогава вие ще усетите онова Божествено облагородяване и закрепване. Само когато човек се моли, тялото му укрепва, чувствата и мислите му също укрепват. (ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. III година (1923-24), 36 МОЛИТВАТА, Русе 1924, с. 13)

Онзи, който се моли, не може да има жестоко сърце. По конструкция той може да е деликатен, но тялото му е здраво, мислите му са устойчиви, а чувствата – силни. Не е възможно да сме в общение с Бога и да сме хилави. (ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. III година (1923-24), 36 МОЛИТВАТА, Русе 1924, с. 13)

Казва се в Писанието: **Бъдете постоянно в молитва!** – Защо? – Тази светлина, която иде от Бога, е толкова мека и приятна, че съгражда. Тя е топлина и светлина на безсмъртието. Тя е тази светлина в света, с която не можеш да направиш никакво пакост. Нашите свещи могат да направят голяма пакост – в някой хамбар със сено или слама могат да предизвикат цял пожар. Но със светлината, която иде от Бога, нищо не можеш да запалиш. С нея можеш да четеш книга, с нея само добро може да се прави. Аз я наричам *безвредна светлина* – тази светлина се добива в

молитвата. При тази светлина човек добива успокоение, добива вътрешен мир. Дето и да насочим тази светлина, от нея нищо не се запалва, не изгаря, а всичко се осветява. В придобиването на тази светлина се състои силата на молитвата. Няма друг начин за добиване на тази светлина! Всички окултни ученици имат много начини за придобиване на знанието, но дойде ли се до *Светлината на Безсмъртието*, всички употребяват молитвата – и учители и ученици. За добиване на Мъдростта също има много методи, но дойде ли се до тази светлина, има само един метод – молитвата. Тази светлина засега е необходима за всички. (ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. III година (1923-24), 36 МОЛИТВАТА, Русе 1924, с. 14 сл.)

Ще помните правилото: ще се молите всякога! – Ама кога? – През целия ден ще се молиш – и като си буден, и като спиш. Като станеш от сън, ще се молиш; като си лягаш, пак ще се молиш; ще кажеш: отивам да се моля пак. Всякога ще се молите. (ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. III година (1923-24), 36 МОЛИТВАТА, Русе 1924, с. 16)

Молитвата има трояк характер. Тя се равнява на дишането. Човек трябва да се моли, та по такъв начин душата да диша и да възприема нещата. Молитвата е необходима за душата, тя е съзерцанието на най-висшите чувства. Молитвата е един зов и както дишането е потребно за тялото, така и тя е потребна за душата. Човек се нуждае от въздух повече, отколкото от храна. Доказано е, че човек може да издържи най-много 25 минути без въздух, и ако приравняваме въздуха с молитвата, която е храна на душата, виждаме колко важна е тя за нея. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 178 – 10 (23) август 1911 г.)

Първият признак, че човек е влязъл в Божествения Път, това е молитвата. Затова винаги, когато и да дойде у вас настроение за молитва, не трябва да отлагате, а влезте в тайната стая на вашето сърце, помолете се и тази молитва ще бъде приета. Отложите ли това, възможно е Духът скоро да не дойде за да ви настрои отново. Значи, че ние може да се молим по всяко време. Между лошите хора трябва да се молим, за да искаме търпение. При това, с молитвата човек образува една крепост, непристъпна за лоши желания, които, даже вече да са нападнали душата, се изхвърлят навън. За човек, който не се моли, се прекратява връзката с Бога, и тъй като той вече не се сношава с Него, злото настъпва. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 178 сл. – 10 (23) август 1911 г.)

Молитвата не трябва да бъде едностранчива, само за облаги, а понеже тя е един израз на душата, с нея трябва да искаме това, което нашият дух желае. Така ако нямаме настроение за молитва, трябва само да съзерцаваме. Когато нашите души се отправят към Бога с молитва, те излъчват едно благоухание към Него, също както цветето, което навреме се е разцъфтяло. Така и човек, който не се моли, се лишава – и то сигурно – от уханието на Небето. А за да не се лиши от това ухание, Господ ни изпраща страданията, които ни упътват към молитвата. С молитвата се преследва двойка цел: чрез нея човек се устремява към Бога и тя обединява духовете. Ние сме събрани тук, за да отправим такава вълна, че от нея да се получи голямо сътресение за доброто на народа. Молитвата е силен Божествен Импулс и затова се казва да се молим във всяко направление, защото тя оказва влияние към всички отрасли на живота. Най-после вие всички можете да правите опити и сами да видите, на какви молитви Господ отговаря. Но когато се молите, не съобщавайте никому за какво се молите и какво очаквате, докато молитвата ви не бъде удовлетворена, защото ако съобщите някому, твърде е въз-можно да си попречите и тогава сами ще сте си виновни. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 179 – 10 (23) август 1911 г.)

Молитвата указва въздействие и при изцелението на разни телесни недъзи и заболявания. С нея могат да се лекуват болести. Също така всичките ни работи ще успеят, ако ги започваме с молитва. И който е постоянен в молитвата, той ще види и ще се увери, че Господ е верен. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 180 – 10 (23) август 1911 г.)

В молитвата трябва да постоенствувате дотогава, докато изгубите разположението за молитва, което показва, че на молитвата ви така или иначе, положително или отрицателно, е отговорено. Но тя, молитвата, трябва да има и благодарствен характер – да изразява нашата признателност за всички блага и благословения, които Господ дава. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 180 – 10 (23) август 1911 г.)

Понякога виждате, че молитвата ви не помага – молите се, а не получавате отговор. В такъв случай вие приличате на човек, който иска да повдигне едно бреме, но не може, понеже не е по силите му. Тогава той повиква другото на помощ и заедно с него успява да го вдигне. В такъв случай може да е нужна помощта на един, двама, трима и повече души. Така и при несполука на молитвата ще искате помощта на един, двама, трима и повече братя и сестри, според нуждите, докато сполучите. Опитайте този метод и вижте, как може да го приложите на практика. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 180 – 10 (23) август 1911 г.)

Защо е нужна молитвата? – Молитвата е връзка на човешката душа с възвишения разумен свят, откъдето човек черпи сили за поддържане на живота. (ДАЛИ МОЖЕ, Неделни беседи (1917-18), София 1942, с. 66)

За да се моли постоянно, човек трябва да има търпение. (ДАЛИ МОЖЕ, Неделни беседи (1917-18), София 1942, с. 66)

Каквото е дишането за физическия свят, такова нещо е молитвата за Божествения свят. Значи молитвата е духовно дишане, т. е. зреене на Богите Блага. Като отправя сърцето си към Бога, човек диша от елексира на живота. (ДАЛИ МОЖЕ, Неделни беседи (1917-18), София 1942, с. 66)

За вас е важно да се радвате, да търпите и да постоенствате. От надеждата трябва да излиза радост, от скръбта – търпение, а от молитвата – постоенство. (ДАЛИ МОЖЕ, Неделни беседи (1917-18), София 1942, с. 72)

Защо трябва да скърбим? – За да придобием търпение. Защо трябва да се надяваме? – За да придобием радост. Защо трябва да се молим? – За да придобием постоенство. Ако искате да се радвате, прилагайте надеждата; ако искате да бъдете търпеливи, приемайте с радост скръбта; ако искате да бъдете постоянни, молете се. (ДАЛИ МОЖЕ, Неделни беседи (1917-18), София 1942, с. 73) ***

Ако не сполучиш в молитвата, влез в скръбта. Ако не сполучиш в скръбта, влез в надеждата. (ДАЛИ МОЖЕ, Неделни беседи (1917-18), София 1942, с. 74)

от **Кога да се молиш** (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 125-139)

Молитвата е съзнателен процес на работа (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 125)

Някой пита: «Може ли човек да не се моли?» – Може – умрелите не се молят. Значи всяко живо същество се моли. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 125)

Аз разглеждам молитвата като велик природен процес, а не както вие я разбирате. Както вие се молите, това не е молитва. Молитвата е съзнателен процес на човешката душа. Като се моли човек, душата му се проектира отгоре-надолу. Тя излиза извън себе си. Този процес наричаме *излизане от тесния чертог, в който живеем*. Когато амебата протегне крачето си, за да хване храна, това е молитва. После тя свива крачката си и храната влиза навътре. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 125)

Когато се моли, човек трябва да се изразява точно, определено, да изкаже мисълта си с малко думи – всяка дума трябва да отговаря на съдържанието си. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 125)

Човек се моли, когато има нужда, но ако в молитвата не се извършва някакъв вътрешен процес, това не е молитва. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 126)

Най-обикновеното нещо в света е молитвата. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 126)

Кой се моли? – Слабият. Силният не се моли. Слабият се моли на силния, силният се моли на по-силния от него, той пък се моли на още по-силния и т. н. Като наблюдавате молещите се, ще видите една градация. Всички същества са свързани с молитва. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 126)

Силен и слаб са относителни понятия – да мислиш, че си силен, знаещи да се самозалъгваш. Когато дойде лекарят със спринцовката си и вкара в кръвта ти някакъв серум, тогава виждаш колко си силен. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 126)

Аз наричам силен онзи, който може да се бори с всички болести, с всички лоши мисли и желания – и не само да се бори, но и да ги побеждава. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 126)

Молитвата е съвокупност от принципи, от елементи, чрез които се проявяват чувствата и мислите на човека. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 127)

Молитвата трябва да бъде съзнателна, да има определена цел. Оняю към когото отправяш молитвата си, трябва да ти е познат. Детето се моли на майка си, която познава; в този случай молбата му е точно определена – то знае какво иска и от кого иска. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 127)

Когато се обърнем към Бога, Който обединява всички същества, работите ни ще се наредят. Животът на Земята не е нищо друго, освен съзнателен процес на познаване Бога и Христа. Да познаваш Бога, това значи да изпалзваш всички добри мисли, чувства и желания, вложени в Битието. Това значи всички живи същества да бъдат в съгласие помежду си. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 127)

Молитвата не е нищо друго, освен дълбокото желание на човешката душа да постигне нещо. За постигането на това желание се иска участието на ума, на сърцето и на волята – дето умът, сърцето и волята се съединяват, там молитвата се реализира. Това съединяване може да става и в тъмнина, може да става и в светлина

– туй е безразлично. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 128)

В какво направление се молят хората, не е важно. Едно се иска от тях – да се молят. И добрите, и лошите хора се молят, но се различават само в резултатите от съединяването на своите мисли, чувства и действия. Няма живо същество, което да не се моли, но колкото съзнанието е по-високо, толкова молитвата е по-определена. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 128)

Един от елементите, които участват в молитвата, е Любовта. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 128)

Молитвата е самоопределение. Буквата М, с която започва думата молитва, се състои от три ъгла – двата с върха нагоре, а единия с върха надолу. Средният ъгъл показва, че душата, която отправя молитвата си към Бога, е бременна. Качеството на молитвата се определя от плода на тази душа. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 128)

Когато човек иска да се самоопредели, т. е. да покаже, че се моли, той проявява мисъл, чувство и действие. Ако в молитвата не участва мисъл, чувство и действие, тя не е истинска. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 129)

Когато говори за молитвата, Христос казва, че трябва да се съблечеш от всички човешки вярвания и постановления, да оставиш всичко настрана и да влезеш в скришната си стаичка – в своята девствена душа. Там ще разбереш дълбокия смисъл на нещата – защо живееш и защо трябва да се молиш. От това място ще разрешаваш най-великите въпроси. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 129)

Христос казва: **Влез в скришната си стаичка**⁴. Тази стаичка е една гатанка, още неразрешена. И философи, и учени са мислили и мислят върху тази гатанка, но не са я разрешили. Казано е просто и ясно: **Влез в скришната си стаичка, дете човешки крак не е стъпвал. Там само ангелите живеят. И като влезеш вътре, помол се на твоя Отец, Който вижда в тайно**.⁵ Като влезеш в тази стаичка, ще разбереш какво представлява Господ. Той не е такъв, какъвто философите и богословите Го описват. Те не Го познават. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 138)

Влез в скришната си стаичка. Коя е тази стаичка? – Тя е единственото неопетнено място в човешкия свят. Тя е най-чистото място, дето човешко око не е проникнало, нито човешко желание се е проявило, нито човешка воля е действала. Човешката душа влиза в това девствено място и оттам отправя молбата си към своя Отец. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 129)

Влез в скришната си стаичка⁶. Това значи влез в мястото на самоопределението. Тази стаичка подразбира мястото, дето се организират човешките мисли и чувства. Да се молиш, това значи да отправиш своя доклад към оня велик център, от който си излязъл. За какво да дадеш доклад? – За работата, която си свършил. И в отговор на това ще стане правилна обмяна между твоите мисли и чувства и тези на съществата от възвишения свят. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 128)

Влез в скришната си стаичка.⁷ Това значи: Определи се към Бога в положителен смисъл. Определиш ли се, ти ще прогледаш през очите на Бога на всички окръжаващи и ще разбереш, че те са твои братя. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 134)

Влез в скришната си стаичка⁸. «Какво ще правя там?» – Ще се запознаеш с човешките души, ще започнеш да ги разбираш и да разговаряш с тях. И тогава, като срещнеш един човек, ще го познаеш и ще кажеш: «Ето човека, когото търся.» А сега

се срещате и се разочаровате един от друг. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 137)

Влез в скришната си стаичка.⁹ Малцина са влезли в скришната си стаичка. Който влезе в тази стаичка, става господар на себе си и възкръсва. Кой човек не възкръсва? – Който не влезе в скришната си стаичка. Ще влезеш в скришната си стаичка и ще излезнеш навън. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 137)

Помнете: Докато сте вън от стаичката си, никога няма да разберете Христовото учение. Влезете ли в стаичката си, Истината, Правдата, Любовта ще царуват във вас. Волята, умът, сърцето ще се проявят със всичката си сила – никакво недоволство, никаква сянка няма да се яви на лицето ви. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 138)

Питате: «Вън ли съм или вътре в стаичката?» – Вън сте, всички сте вън! Някога правите опит, влезете вътре, постоите десетина секунди и пак излизате навън. Доброто и възвишено настроение, което понякога имате, както и желанието ви да помогнете, да простите на ближния си, да повдигнете падналия, това се дъ лжи на момента, който сте прекарали в тайната си стаичка. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 138)

Повечето хора не знаят да се молят. Те се молят в църквите, по улиците, в кафенетата, но не и там, където трябва. Това е една от големите злини в света. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 131)

Казвате: «Не може ли да се молим в църква, някъде вкъщи или на улицата?» – Не може! Ще се молиш само в скришната си стаичка. Не може да се молиш нито в църква, нито вкъщи, нито на улицата. Скришната стаичка е вътре в тебе. Бог е определил това място със закон, който има отношение с бъдещето, което е светло и велико. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 129)

Ако някой мисли, че може и без молитва на тоя свят, той е на крив път. Не може без молитва – само умрелите не се молят. Ония, които живеят въввечна тъмнина, също не се молят. Само децата, които не са се родили, нито плачат, нито се молят – души, които не са дошли на този свят, които не са видели Светлината, не се молят. Всеки, който е дошъл в света на Светлината, се моли, т. е. самоопределя се. Той е в непрекъсната връзка с Битието. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 128)

За да се молим не е важно дали принадлежим към дадена религия или не. Молитвата е предшествала всяка религия. Религиите да дали различни форми на молитвата и с това са я изопачили. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 129)

Молитвата е свободно действие на човешкия дух. Тя не става по заповед. Да мислиш, че можеш да се молиш по заповед, това значи да се самоизлъгваш. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 129)

Молитвата е процес, който уравновесява силите на доброто и злото. Ако се молиш както трябва, няма да имаш никакви злини в живота си. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 131)

Молитвата е най-силният акт в човешкия живот. Тя концентрира човешката мисъл, човешките чувства и човешката воля в едно. Тази молитва е мощна, тя върши чудеса. Ако обиденият, изневереният мъж каже, че ще отмъсти на своя съперник, неговата закана е силна като молитвата. Той се заканва и успява. И ангелите, и херувимите му помагат да си отмъсти. Но ако мъжът е готов да прости и да прояви доброто, този момент е по-силен от отмъщението. Цялото Небе и Бог му идват на помощ. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 133)

Който не иска да се моли, свободен е да не се моли. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 133)

Христос казва: *Отец твой, Който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве.* Значи всичко, което желаеш, Отец ще ти го даде. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 135)

Казано е, че ще се молиш и ще служиш на Бога в Дух и Истина. Да служиш в Дух подразбира със сила, а под Истина се подразбират всички разумни закони, между които има тясна връзка. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 135)

Когато разумният човек разбере Великия Закон на Молитвата, той ще стане истински човек, той ще стане един от великите адепти. И когато човек разбере какво значи разумно движение, той ще стане велик адепт. Да се мести човек от едно място на друго не е движение. Молитвата пък не подразбира, че ти трябва да се спреш на едно място и по цели часове да се молиш. Ти можеш да се движиш и да се молиш, както можеш да работиш и едновременно да се молиш. Работата не изключва молитвата – ти можеш да копаеш и едновременно да се молиш. Някой казва: «Аз трябва да отида на църква!» По-добра църква от отвореното небе няма. Най-хубавото кандило в света е Слънцето. Има ли по-хубаво нещо от това да излезеш вечер и погледнеш към всички запалени Божии Кандила! Ти се молиш и чувстваш навсякъде Божието Присъствие. И какъв по-добър свещеник от Божия Дух, който започва да ти говори, да събужда в тебе онова Божествено Свещено чувство към Бога? И какво по-хубаво от това, да виждаш Бога горе на планината, както Мойсей Го е видял! (ЗАВЕДОХА ИСУСА, Неделни беседи VIII серия (1925-26), 21. ДАВА ПЛОД, Русе 1926, с. 9 сл.)

Аз питам всички ония правоверни, които казват, че знаят как да вярват – знаят ли те как трябва да се молят? Виждали ли сте как някой ангел се моли? – Те го представят паднал на колени, тъй както едно време учителите са туряли своите ученици на колени, когато не си знаели урока. Това обаче не е истинско художество, не е истинска молитва. Под *молитва* ние разбираме в духовния свят изучаване на Божествения Език. Молитвата е първият метод, чрез който ние започваме да изучаваме Божествения Език. Щом започнеш да се молиш, ти вече изучаваш буквите, а после и първите слога на Божествения Език. Ако не се молиш, никога няма да изучиш този език. Ако Учителят ти те постави в положението да изучаваш този език, какво лошо има в това? Някой казва: «Ние знаем да се молим.» – Добре, кажете тогава какъв е първият слог на думата *Любов*? – «Не зная.» Значи още не си започнал да учиш. (ЗАВЕДОХА ИСУСА, Неделни беседи VIII серия (1925-26), 21. ДАВА ПЛОД, Русе 1926, с. 10 сл.)

от СВЕТЛИНА В ПЪТЯ 5

Молитвата е насочване на сърцето към Бога и концентриране на ума, за да се възприемат известни Божествени Течения. (ПРАВИЛА НА ОКУЛТНАТА ШКОЛА, София 1922, 25. с.16)

Молитвата е насочване на сърцето към Бога и концентриране на ума, за да се възприемат известни Божествени Течения. Тези течения първо трябва да минат през твоето сърце, ти трябва да ги почувстваш и чак тогава ще можеш да се молиш. Затуй сърцето трябва да бъде горещо и отворено, за да могат тези Божествени Течения да минават през него и твоите нужди да се хроникират горе и долу. Ангелите, които живеят в тебе, ще ти покажат от какво имаш съществена нужда. Тези течения, които минават през вас, могат напълно да определят и задоволят нуждите ви. (НОВАТА МИСЪЛ, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. XII (1932-33), том 1, София 1947, с. 16)

Молитвата е духовен метод за постигането на човешките желания. (СЪБУЖДАНЕ, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. XI (1931-32), т. 1, София 1944, с. 158)

Ако молитвата ви е приета, ще усетите под лъжичката малка топлинка. Няма да мине много време и вие ще получите това, за което сте се молили. (РЕАЛНОСТИ И СЕНКИ, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. X (1930-31), том 3, София 1941, с. 11)

Молитвата е тониране на сърцето – да се моли човек, значи да храни сърцето си. (ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА, Съборни беседи от Учителя, дадени на учениците от Всемирното Бяло Братство на Събора през 1927 г. в София, Берлин 1997, с. 127)

Тя е непреривен стремеж да работим заедно с Бога. (ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА, Съборни беседи от Учителя, дадени на учениците от Всемирното Бяло Братство на Събора през 1927 г. в София, Берлин 1997, с. 128)

Да се молиш, това значи да се освободиш от всички отрицателни мисли и чувства и така очистен да се явиш пред Господа. (РАБОТА НА ПРИРОДАТА, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. XII (1932-33), том 2, София 1948, с. 231)

Ако мисълта и чувствата на човека не са чисти, той не може да се моли. (ЗАВЕТЪТ НА ЛЮБОВТА, Беседи от Учителя (1944), том II, София 1944, с. 119)

Да се молиш, това значи да мислиш за Бога. Всяка мисъл за Бога, колкото слаба и да е тя, свети като искрица в съзнанието на човека и му допринася нещо. Не е важно да разбираш какво представлява Бог, а е важно всякога да мислиш за Него. Твоята мисъл за б важно всякога да мислиш за Него. Твоята мисъл за Бога все ще ти донесе някакво благо, макар и микроскопическо. Да мислиш за Бога, това значи да мислиш право. (ЛИКВИДАЦИЯ НА ВЕКА, Утринни слова, том 11 (1937-38), София 1948, с. 34)

Молитвата не се заключава в паленето на свещи и кандила, нито в поклоните, а в участието, което ти взимаш в живота на своя ближен. Ако срещнеш гладен – нахрани го; ако срещнеш беден, окъсан човек – облечи го. (ВЕЛИКИТЕ УСЛОВИЯ НА ЖИВОТА, Неделни беседи от Учителя (1919), София 1944, с. 136)

Думата *молитва* подразбира разговор. (ПРАВЕДНИЯТ, Неделни беседи IX серия (1926-27), том 3, София 1931, с. 155)

Молитвата е велико състояние на душата, чрез което човек влиза в съзнателна, разумна връзка със съществата, които са завършили своето развитие. (ПОСОКА НА РАСТЕНЕ, Лекции на Учителя пред Младежкия окултен клас, год. VI (1926-27), том 1, София 1939, с. 231)

Какво представлява молитвата? – Общение с Бога. (НОВИЯТ СВЕТИЛНИК, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. XXIII (1943-44), София 1946, с. 266)

Под *молитва* разбирам връзка с Бога. (Новият човек, Неделни беседи от Учителя (1921), София 1947, с. 36)

Дълго време трябва да се моли човек, докато молитвата му отиде до Бога. Първо тя минава през Слугите Му и после достига при Бога. От Божиите Слуги зависи докъде ще отидат вашите молитви. По този случай турците имат поговорка *господаряг дава, слугите не дават*. Слугите спъват хората. С това се обяснява произходът на жертвоприношението, което се е правило в стари времена. Значи жертви са принасяли не на Бога, а на Неговите Служители, духовете, които хората разделят на добри и лоши. (МНОЗИНА КАЗВАХА, Неделни беседи X серия (1927-28), том 1, София 1933, с. 70)

Най-великото в света, това е молитвата. Тя ни свързва с Бога, с туй вечното вътре в нас, което ни дава смисъл. (Сила и живот, Неделни беседи IV серия (1921-22), София 1922, с. 56)

Като дойде Господ и не Му се помолиш, Той си отива. Който не иска да се моли на Бога, ще се моли на хората – Господ ще му ги прати. А ако не се молиш на хората, ще се молиш на животните. (АЗ ВИ ИЗБРАХ, извънредни беседи (1920), София 1995, с. 190)

Молитвата е необходимост. Ако Господ е дошъл в дома ми, трябва ли да отида да Го търся в църквата, при попове и владици? (АЗ ВИ ИЗБРАХ, извънредни беседи (1920), София 1995, с. 190)

Ние разглеждаме молитвата като разговор с Невидимия свят, като разговор с Бога. Да се молиш, значи да се учиш да говориш. Днес ние страдаме, защото не сме научили Небесния, Божествения Език. (ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА, Съборни беседи от Учителя, дадени на учениците от Всемирното Бяло Братство на Събора през 1927 г. в София, Берлин 1997, с. 67)

Молитвата представлява велико почитание и уважение, велика любов, която трябва да имате към онази Първична причина, която ни е дала живот. (ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА, Съборни беседи от Учителя, дадени на учениците от Всемирното Бяло Братство на Събора през 1927 г. в София, Берлин 1997, с. 115)

Тя е метод, чрез който човек се свързва с природата. (ДЕЛАТА БОЖИИ, Неделни беседи XIII серия (1930), том 3, София 1940, с. 182)

Молитвите на хората са необходими за свалянето на висши енергии от невидимия свят. Тези енергии се използват за развитието на цялото човечество. (ПРАВЕДНИЯТ, Неделни беседи IX серия (1926-27), том 3, София 1931, с. 105)

Постоянно трябва да се молиш. Молитвата е нужна за нас, а не за Бога. Ще се молиш и ще търсиш Господа в душата си и ще разговаряш с Него. Молитвата е разговор на душата с Любовта. (СЪБУЖДАНЕ, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. XI (1931-32), т. 1, София 1944, с. 256)

Като се молиш, застани пред Бога и кажи: “Господи, благослови ме! Благодаря Ти за всичко, което Си ми дал! Помогни ми да увеличасвободата на моята душа, силата на моя дух, светлината на моя ум и доброто на моето сърце. (ЛЪЧИ НА ЖИВОТА, Съборни беседи (1937), София 1937, с. 344)

Когато вдигнеш ръцете си нагоре, ти представляваш човек, готов за работа. И като се молиш, пак вдигаш ръцете си нагоре – работиш. Като спускаш ръцете си надолу, ти идваш до Сатурн, до противоречията в живота. Самото вдигане на ръце има отношение към крайния предел на Вселената. Затова вдигни ръцете си нагоре и кажи: “Господи, Творец на Вселената, искам да Ти служа с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила.” Това значи да бъдеш Син Божии да говориш както Бог ти е заповядал. (СЪБУЖДАНЕ, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. XI (1931-32), т. 1, София 1944, с. 301)

Молиш ли се, кажи: “Господи, да бъде Твоята Воля! Аз ще приема на драго сърце всичко, което иде от Твоята Ръка и ще изпълня Волята Ти, без никакво престъпване на Твоя Закон. (ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА, Съборни беседи от Учителя, дадени на учениците от Всемирното Бяло Братство на Събора през 1927 г. в София, Берлин 1997, с. 67)

ВИДОВЕ МОЛИТВИ

Аз не говоря за молитва, предизвикана от страх – това не е молитва. (НОВИЯТ ЧОВЕК, Неделни беседи от Учителя (1921), София 1947, с. 36)

Аз говоря за съзнателния живот на човека, за съзнателната молитва, за онзи вътрешен, непреривен стремеж на душата да бъде свързана с Бога. (ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА, Съборни беседи от Учителя, дадени на учениците от Всемирното Бяло Братство на Събора през 1927 г. в София, Берлин 1997, с. 127)

Да четеш постоянно една и съща молитва е престъпление – еднообразието в молитвата не е позволено. (КОЗАТИВНИ СИЛИ, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. V (1925-26), том 1, София 1930, с. 119)

Кой пази човека от нещастия? – Молитвата. Коя молитва? – Която е проникната с Любов. Молитва без Любов, без Светлина и без Свобода не е истинска. Молитва, в която не вземат участие умът, сърцето и душата, не е истинска. (НОВИЯТ СВЕТИЛНИК, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. XXIII (1943-44), София 1946, с. 222)

Дългите молитви не омилостивяват Господа – и Господ не говори дълго. (НОВИЯТ СВЕТИЛНИК, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. XXIII (1943-44), София 1946, с. 222)

Какво означава тайната молитва? – Тя означава затваряна жицата на телефона, свързана със света. Когато се моли тайно, в себе си, човек трябва да заеме свободно положение, да прекъсне всякаква връзка със света, да остане глух за всякакъв шум, за всички звуци вън от него и вътре в него. Молиш ли се тайно, затвори всички ключове, прекъсни всички съобщения със света, за да не те смущава. И при това положение остане сам, в размишление. Тайна молитва подразбира повдигане на ума към Бога. С други думи, тайната молитва подразбира отправяна погледа на човека към Слънцето, източника на живота. Най-красивата молитва се заключава в това, човек да помисли за Бога като източник на живота. (ДВАТА ПЪТЯ, Лекции на Учителя пред Младежкия окултен клас, год. I (1922), том 1, София 1934, с. 30)

Колективната молитва е силна. Щом е силна, молитвата дава добри резултати. (СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. IX (1929-30), том 2, София 1939, с. 126)

ЗАЩО ДА СЕ МОЛИМ

Молитвата е връзка и Любовта може да дойде в света само по пътя на тази връзка. Целият ни живот трябва да се превърне във вътрешна молитва – да приготвим условия за идването на Любовта в нас. Дойде ли тя, в душата ни се явява светлина, мир и радост. (ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА, Съборни беседи от Учителя, дадени на учениците от Всемирното Бяло Братство на Събора през 1927 г. в София, Берлин 1997, с. 236)

За да напредвате, трябва да се молите. (ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА, Съборни беседи от Учителя, дадени на учениците от Всемирното Бяло Братство на Събора през 1927 г. в София, Берлин 1997, с. 114)

Когато потърсите Бога с чисто сърце, Той веднага се притича на помощ. (ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ЩАСТИЕ. Съборни беседи от Учителя, София 1941, с. 384)

Някой казва, че за каквото се е помолил на Бога, все му се е отговорило. Не, Бог не дава всичко. Кой от вас, като се е помолил да придобие Вечния Живот, го е получил? Това, което Бог дава, е микроскопическо, в сравнение с онова, което вие искате. В Бога се крият големи богатства, знания, голяма сила и мощ, но хората ще се домогнат до тях с течение на векове. (МНОЗИНА КАЗВАХА, Неделни беседи X серия (1927-28), том 1, София 1933, с. 128)

Защо трябва да се молиш? – За да бъдеш силен. (Сила и живот, Неделни беседи IV серия (1921-22), София 1922, с. 59)

Знанието и молитвата в ръката на вярващия представляват сила, с която той може да победи всички свои мъчнотии и страдания. (СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. IX (1929-30), том 2, София 1939, с. 126)

Молитвата не е нищо друго освен апел на човешката душа към разумния свят, да изпратят от там майстори инженери да поправят инсталацията му. (МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ, Лекции на Учителя пред Младежкия окултен клас, год. IX (1930-31), том 2, София 1941, с. 25)

Когато се моли, човек трябва да се освободи от отрицателното в себе си. (СЕЯТЕЛЯТ, Утринни слова, том 3 (1932-33), София 1950, ²1996, с. 152)

Всички ще се учите да се молите и ще бъдете готови да получавате отговор на молитвата си. (ДА ИМ ДАМ ЖИВОТ, Съборни беседи (1936), София 1936, с. 111)

Ако сам не можеш да си помогнеш, съберете се десет, сто души или цял народ, помолете се заедно и в скоро време ще имате резултат. (УСЛОВИЯ ЗА РАСТЕНЕ, Неделни беседи XIV серия (1930), София 1949, с. 144)

Всяка молитва и всяка благодарност, която излиза от дълбочината на сърцето, бива приета – Бог чува и най-малкия зов и му отговаря. (ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ЩАСТИЕ. Съборни беседи от Учителя, София 1941, с. 27)

Когато Бог не отговаря на молитвата ви, знайте, че вие не сте изпълнили Неговата Воля. Щом изпълните това, което сте отложили, и вашата работа ще се нареди. (НОВАТА МИСЪЛ, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. XII (1932-33), том 1, София 1947, с. 168№)

ЗА КАКВО ДА СЕ МОЛИМ

Искайте от Бога много неща, но необходими. (ДА ВИ ДАДЕ, Неделни беседи XIII серия (1929-30), том 2, София 1938, с. 8)

Първо ще се молите за най-необходимото, без което в дадения момент не можете. Който спазва законите на последователността, получава отговор на молитвата си. Поставете ли всичките си желания за реализиране в един момент, нищо няма да постигнете. Като задоволи нуждите си от първа необходимост, човек започва да мисли за втората, за трета нужда и т. н. Искате ли нещо от Бога, помолете се само веднъж и повече не настоявайте. (БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ. Рилски беседи от Учителя, София 1940, с. 227)

Стани рано сутрин, направи молитвата си и благодари на Бога, че си здрав и че можеш да работиш. (РАБОТА НА ПРИРОДАТА, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. XII (1932-33), том 2, София 1948, с. 281)

Като ученици, вие трябва да поддържате връзката си с невидимия свят, за да черпите сили от него. Не поддържате ли тази връзка, вие скоро ще се превърнете в щерни – като щерни пак ще имате живот в себе си, но все ще очаквате да завали дъжд. А поддържате ли връзката си с невидимия свят, вие ще се превърнете в извори, които постоянно дават от себе си. Задачата на всеки човек е да стане извор, да дава на всички. 59/126

Молете се за себе си, молете се и за другите хора. (ОПОРНИ ТОЧКИ НА ЖИВОТА, Съборни беседи (1942), София 1942, с. 103)

Тежко ти е нещо на душата – ще се обълнеш към Господа, Той ще хвърли светлина в ума ти и ще ти олекне. (IV МЛАДЕЖКИ СЪБОР (1926), София 1926, с. 66)

КОГА ДА СЕ МОЛИМ

Най-добре можем да се молим сутрин – от 4 до 9 часа и вечер от 9 до 12 часа. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 31 – 31 VIII 1907)

Човек трябва да се моли при всички случаи в живота си и за себе си, и за своите ближни. (СТЕПЕНИ НА СЪЗНАНИЕТО, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. IX (1929-30), том 2, София 1939, с. 122)

Движиш се, работиш, готвиш, спиш – винаги се моли! (IV МЛАДЕЖКИ СЪБОР (1926), София 1926, с. 65)

Моли се преди да е дошло злото, преди да са те нападнали разбойници, преди да си заболял. Молиш ли се преди нещастieto, молитвата ти ще бъде отправена към Бога; молиш ли се по време на нещастие, молитвата ти ще бъде отправена към хората. Когато разбойници влязат в дома ти, завържат жена ти, децата ти, и започнат да грабят, да рушат, ти нямаш време да мислиш за Бога, а ще се молиш на разбойниците, дано се смилят и пощадят живота ти. Няма човек, който да не се е молил на разбойници. Те се явяват като болести, нещастия, недоимък... (ЕСТЕСТВЕН РЕД НА НЕЩАТА, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. IX (1929-30), том 1, София 1939, с. 246)

Когато имаш нужда от Бога, моли се от сърце. (ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ЩАСТИЕ. Съборни беседи от Учителя, София 1941, с. 27)

КАК ДА СЕ МОЛИМ

Никога не се молете легнали – това Духът не обича. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 128 – 29 VIII 1910)

Избягвайте многото и дълги молитви пред хората. Молитвите да бъдат кратки, много кратки. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 128 – 29 VIII 1910)

Как да се молим? – Малките деца са разрешили този въпрос – ще се молиш тъй, както децата искат от майка си. Да искаш от майка си след като се наядеш, не е разумно. Като отидеш при учителя си и поискаш това, което можеш да научиш в дадения случай, той може да ти го даде, а щом искаш това, което не можеш да направиш, той не ти го дава. В дадения случай разумно е да искаш това, което можеш да приложиш – тогава го поискай и го приложи. Това, което можеш да извършиш в дадения случай, извърши го, защото ако не го извършиш, ще дойде в тебе състояние на недоволство, на индиферентност – ще кажеш, че сега не му е времето. Отлагането никога не постига целите, които се поставят, то не е наука. Има закон: При всяко отлагане падежа на полицата, лихвата се увеличава. (ТИХИЯТ ГЛАС, извънредни беседи (1924-30), София 1997, с. 149)

Мнозина казват: «Трябва да се молим на Бога!» Вярно е това, но как трябва да се молите? В какво се заключава истинската молитва? Когато човек отива при учителя си, за да добие знание, той трябва да се постави във възприемателно състояние и да каже: «Учителю, моля Те да ми дадаш малко от Твоята Светлина, за да си реша един труден въпрос!» Това е просба. Често просбите се превръщат в молитви. Сегашните хора мислят, че молитвата изисква от човека да коленичи, да вдигне ръцете си нагоре и тихо да шепне някакви молитви. Така се моли човек, когато го бият – той пада на колене, вдига ръцете си нагоре и започва да се моли да не го бият. И затворникът, и грешникът се молят по същия начин. (НИ МЪЖ, НИ ЖЕНА, Неделни беседи X серия (1927-28), том 2, София 1933, с. 76)

Много пъти, ако не сте готови, когато се молите вие влизате в съприкосновение с по-нисши и огрубели хора, понеже по време на молитвата, като са разтворени всички врати, влизат и лоши влияния. Когато започнете да се молите, вие първо трябва да влезете във вашия чертог, във вашия собствен кръг, трябва да се индивидуализирате пред Бога. От там можете безопасно да се молите и да действате. (Протокол от Годишната среща на Веригата в Търново – 17 VIII 1915)

Когато някой иска помощ от Бога за своите материални дела, нужна е молитвата най-малко и на още други двама-трима души, които да подкрепят неговата молитва. Двамата – това са двата полюса, положителният и отрицателният, а третият дава направлението, в което трябва да се движат тези сили; тогава се образува триъгълник и молитвата се счита за принесена. И така, за постигането на една определена цел, нужна е молитвата на трима. Причината, поради която не успявате в молитвите си е, че вие искате сами да работите, както и сами се молите. (Протокол от Годишната среща на Веригата в Търново – 30 VIII 1912)

Ако отивате в църква, каквато и да е тя – православна, протестанска, католишка и пр. – с намерение да се ползвате, да вземете от там и да ви се помогне, в такъв случай ще знаете, че ще платите. Но ако отидете в църква с цел да помогнете на другите – това е добре. Правилото е изобщо такова: Когато човек отива в църква, да е готов да помага на другите, а не да взема, да получи благословение и духовно да се подкрепи от черкуването. Последното е грешка и който я върши, ще си плаща. Когато отивате в една православна църква, например, винаги се молете за другите и никога за себе си. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 128 – 29 VIII 1910)

Не мога да се моля. – Как да не можеш? Една дума не можеш ли да кажеш? Когато ти се объркат работите, не можеш ли да кажеш “Господи, бъди милостив към мен! Загазих, не мога да си помогна.” Щом си загазил, ти си попаднал в някоя река. Бог веднага ще изпрати господаря на реката да те извади навън. Силната молитва се състои от две-три думи. (СМЕНИ В ПРИРОДАТА, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. VIII (1928-29), том 2, София 1938, с. 118)

Молитвата е наука и вие дълго ще трябва да я изучавате. (СИЛА И ЖИВОТ, Неделни беседи III серия (1915-19), Русе 1929, с. 175)

Когато се молите, никой не трябва да подозира това – никой не трябва да знае как и кога се молите. Щом всички ви виждат, че се молите, това вече не е молитва, а е тщеславие. (НЕРАЗРЕШЕНОТО, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. VI (1926-27), том 2, София 1933, с. 199)

Когато се моли, човек трябва да забрави всичко около себе си и да стане невидим – целият свят трябва да изчезне пред очите му. Това значи молитва. Да се молиш, това значи отиване при Бога. (РЕАЛНОСТИ И СЕНКИ, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. X (1930-31), том 3, София 1941, с. 140)

Да се молиш, това значи да забравиш околната среда, да не се интересуваш от нищо, което става около теб. Като се молиш, трябва да бъдеш глух и сляп за външните неща. Ако по време на молитвата те интересуват външните неща, ти ще ги възприемеш чрез ума си и ще ги пренесеш в невидимия свят, а там нямат нужда от човешки образи. Умът ти трябва да бъде чист – само онова ще отиде при Бога, което напълно обхваща съзнанието ти. (ЛИКВИДАЦИЯ НА ВЕКА, Утринни слова, том 11 (1937-38), София 1948, с. 312)

Тъкмо се молиш, съсредоточил си вниманието си, но изведнаж те засърби главата. Ако се почешеш, молитвата ти се прекъсва – такава молитва не се приема. (ЛИКВИДАЦИЯ НА ВЕКА, Утринни слова, том 11 (1937-38), София 1948, с. 364)

Казано е в Писанието: *Когато се молиш, скрий се в тайната си стаичка.* Тайната стаичка, това е духовното тяло на човека. Само така човек ще намери Бога, ангелите и църквата. (ДЕЛАТА БОЖИИ, Неделни беседи XIII серия (1930), том 3, София 1940, с. 12)

Когато човек се моли, той трябва да забрави околната среда, да се уедини, да влезе в своята тайна стаичка – в своята душа, и нищо отвън да не го смущава. (ДУХЪТ И ПЛЪТТА, Неделни беседи II серия (1914-17), Пловдив 1933, с. 86)

Да се молиш добре, значи да не допускаш нищо външно в кръга на молитвата – като се молиш, не трябва да мислиш за нищо друго. (ОКУЛТНИ ЛЕКЦИИ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС. IV година (1924-25), 16., Русе 1924, с. 6)

Когато се молиш, ще заемеш такова положение, че да се свържеш с положителните сили в природата. (ЛИКВИДАЦИЯ НА ВЕКА, Утринни слова, том 11 (1937-38), София 1948, с. 197)

Искате ли да научите някой човек да се моли на Бога, заведете го в някоя плосдна градина, спрете се пред някое дърво с увиснали на него плодове и кажете: “Вдигни ръцете си нагоре, за да си откъснеш един хубав зрял плод!” Щом той си вдигне ръцете нагоре, вие ще му кажете: “Ето тъй трябва да се моли човек.” (ЛЮБОВ КЪМ БОГА, Рилски беседи (12.-22.07.1931), София 1932, с. 172)

Като се молиш, вдълбочи се в себе си и остави устата си леко отворена. (РАБОТА НА ПРИРОДАТА, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. XII (1932-33), том 2, София 1948, с. 258)

По време на молитва, ръцете са отворени, а не свити. (ТРИТЕ ЖИВОТА, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. I (1922), София 1942, с. 267)

Молитвата трябва да представлява един израз, в който да взимат участие целият човешки дух, целият човешки ум и цялото му сърце. (ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА, Съборни беседи от Учителя, дадени на учениците от Всемирното Бяло Братство на Събора през 1927 г. в София, Берлин 1997, с. 67)

Молитвата може да бъде песен, може да бъде разговор, но не скоропоговорка. (МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН 1990-1991, 10.2.91)

Избягвайте дългите молитви пред хората – кратки, много кратки молитви! (МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН 1990-1991, 10.2.91)

Всяка сутрин вие трябва да съчинявате по един псалом от себе си – който не знае да съчинява псалом, той не знае да се моли. (МЕТОДИ ЗА САМОВЪЗПИТАНИЕ, Лекции на Учителя пред Младежкия окултен клас, год. IX (1930-31), том 2, София 1941, с. 120)

Всяка молитва може да има въздействие, само ако е придружена с Любов, защото човек не може да произнесе молитва, ако Духът не е изпълнил сърцето му – Божественият Дух е Който произнася молитвата. Всяка молитва е творчески акт, тя създава условия за растене на душата. (Съборни беседи 1921 г., с. ??)

Няма по-приятно чувство за човека от това, да се моли по свобода на Духа, а не насила. Когато се моли насила, човек затваря очите си – красотата на духовния свят е закрыта за него. Има смисъл човек да затвори очите си през време на молитвата, само ако пред него се разкрие красотата на великото разнообразие на духовния свят. Молитвата е отваряне на очите – като отвори очите си, човек вижда красотата на света. (БОЖЕСТВЕНИТЕ УСЛОВИЯ, Лекции на Учителя пред Младежкия окултен клас, год. VIII (1928-29), том 1, София 1942, с. 83)

МОЛИТВА И ДИШАНЕ

Да прочетем една молитва, не е достатъчно да се изкаже тя само на думи. (Съборни беседи 1925 г., с. ??)

Правили ли сте опит, като дишате дълбоко, да кажете мислено някаква молитва? Вдишвайте, задържайте и издишвайте въздуха спокойно, бавно, за да можете в едно упражнение да прочетете цялата молитва. Като правите това упражнение, ще усетите приятна топлина в областта на слънчевия възел. (БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ. Рилски беседи от Учителя, София 1940, с. 393)

Казвате: «Аз ще се моля!» – Който диша дълбоко, той хубаво се моли – който плитко диша, и плитко се моли. Който се моли плитко, неговата молитва е една педя над главата му. Дълбоко дишане трябва – ще задържаш дишането си от 5-10 до 20 минути ще задържаш дишането си и тогава ще концентрираш мисълта си към Бога. Така ще има добра молитва. Забележете кога не се молите добре – когато сте раздразнени. Щом сте съсредоточени, и молитвата е добра, и дълбоко дишате. (КРОТКИТЕ, извънредни беседи (1921-23), София 1996, с. 45)

Молитвата е сила, която трансформира състоянието ти. Някога някой те обиди, ти не можеш да се сдържаш в себе си и казваш: «Аз ще му претърпя сега, но един ден ще му дам да се разбере.» Такъв човек не може да има молитва, която Господ ще слуша. Щом те обидят, трябва веднага да се поляризираш и да изхвърлиш навън тази отрова – може да остане една малка частица от отровата, но по-голямата част да я изхвърлиш. Ако си оставил по-голямата част от отровата в себе си, това значи, че имаш голям недъг в астралния свят и затова не можеш да простиш. (КРОТКИТЕ, извънредни беседи (1921-23), София 1996, с. 46)

Молитва, която не е придружена с бавно, спокойно и ритмично дишане и мислене, не се приема. Като се молиш, ще концентрираш мисълта си към предмета и ще поемеш въздух бавно и дълбоко. При всяко вдишване, задържане и издишване на въздуха ще мислишсамо за онова, което те интересува – ако те боли стомаха, ще мислиш за стомаха си; ако те боли глава, ще мислиш за главата си. (БОЖЕСТВЕНИЯТ И ЧОВЕШКИЯТ СВЯТ. Рилски беседи от Учителя, София 1940, с. 395)

СИЛА НА МОЛИТВАТА

От вашето сърце зависи колко далече ще изпратите молитвата си. Какво е вашето огнище? Ако го направите много горещо, ще можете да изпечете на него каквато мисъл искате. (ДУХЪТ И ПЛЪТТА, Неделни беседи II серия (1914-17), Пловдив 1933³, с. 180)

Казвате “аз се молих”. Да, но виждам, молитвата ви стои само две педи над главата ви. Ще се молите 5-10-100 пъти от дълбините на сърцето си, докато успеете да изпратите прощението си до Господа. Когато се молите, вие трябва тъй да се съсредоточите, че да забравите всичко наоколо. Вие трябва да се пренесете в мисълта си толкова високо, че нищо да не ви занимава освен молитвата. (ДУХЪТ И ПЛЪТТА, Неделни беседи II серия (1914-17), Пловдив 1933³, с. 180)

Когато в някое искане или отправена към Бога молитва вземат участие заедно умът и сърцето, тогава на такава молитва непременно се отговаря. А ако на някоя молитва не се отговори, то е защото е била произнесена само от сърцето или само от ума. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 204 – 13 (26) август 1911 г.)

Кога се приема молитвата? – Когато се прави с Любов. Най-прекрасната молитва е тази, която е изпълнена с Любов. (ДРЕХАТА НА ЖИВОТА, Утринни слова, том 4 (1932-33), София 1950, с. 91)

Как ще познаете, че молитвата ви е приета? – Ако безпокойството, смущението, което сте имали преди молитвата, изчезне, молитвата ви е приета. (МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН 1987-1988, 17 IV 1988)

Някой пита как да се моли – дали да тури двете си ръце пред гърдите с допрени пръсти или да коленичи, или да клекне. Ако аз се моля, ще си туря лявата ръка на челото или дясната ръка на носа; или ще туря двете си ръце от двете страни на брадата с драни навътре и пръсти нагоре, а очите ще вдигна малко нагоре. Ако при молитвата гледам с очите надолу или право напред, това не е хубаво – очите трябва да са насочени малко нагоре. Какво ще кажат хората, ако сие туря ръцете от двете страни на брадата? Вие ще кажете, че добре се моля, някой ще каже, че ръцете ми не са на място. Къде трябва да бъдат ръцете? Ако те са отпуснати надолу, на мястото ли са си? Някой казва: «Ръцете трябва да бъдат отпуснати надолу.» Друг пък казва: «Горе ръцете!» И той ще ти бръкне в джобовете... Някой път може да се молите при следното положение: дясната ръка върху лявата с дланта навътре върху сърцето. Това е една от хубавите пози. (МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН 1993-1994, 20 XII 1993)

Влизате в някой дом, виждате, че един от членовете на дома се моли на Бога. Върнете се тихо назад, оставете го свободен и чакайте да свърши молитвата си. Ама бързате, няма време да чакате. Ще чакате – нищо повече. Този човек е в общение с Великия свят. Вие нямате право да го смущавате. Ама какво щял да спечели от молитвата? Това е негова работа. Понякога молитвата на един човек е в състояние да донесе благо на хиляди хора. Молитвата на един човек е в сила да премахне хиляди нещастия. Ако този човек не се моли, хиляди нещастия могат да дойдат до главата на хората. (ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА, Съборни беседи, София 1935, с. 255)

Казано е в Писанието: *Ангел Господен се застъпва за ония, които се молят и уповават на Бога.* Следователно, когато се молите на Бога и Го призовавате на помощ, непременно някое светло същество ще дойде от невидимия свят, да ви придружи в трудни и страшни часове на вашия живот. Сам никой не може да мине своя път. Сам никой не може да свърши възложената му работа. Все трябва да дойде някаква помощ. Щом се намерите в затруднение, помолете се сърдечно и веднага служебни същества ще ви се притекат на помощ. (ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА, Съборни беседи, София 1935, с. 257)

Казано е в Писанието: *Постоянно се молете!* Това значи: Винаги бъдете свързани с Божествения свят. Дали ще ни се отговори на молитвата? – Който се моли от

сърце, той непременно ще получи отговор. Който се е молил, той никога нищо не е изгубил. (ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА, Съборни беседи, София 1935, с. 257)

Когато се молим, трябва да усещаме топлина при слънчевия възел – това означава, че Духът работи. (ИСКАЙТЕ СИЛА, ИМАЙТЕ ВЯРА, извънредни беседи (1914-19), София 1994, с. 58)

Когато се молим за нещо, ще предоставим на Господа Той сам да реши какво е добро за нас, без да се пазарим с Него и без да искаме каквито и да е обяснения. Господ ще ни даде според нашата вяра, но без страдания молбата ни не се удовлетворява. (ИСКАЙТЕ СИЛА, ИМАЙТЕ ВЯРА, извънредни беседи (1914-19), София 1994, с. 58 – преформулирано)

Молитвата е съзнателен процес на човешката душа. Като се моли човек, душата му се проектира отгоре надолу. Тя излиза извън себе си. Тоя процес наричаме излизане от тесния чертог, в който живеем. Когато амебата простре крачето си, за да хване храната си, това е молитва. После тя свива крачката си и храната влиза навътре. Когато се моли, човек трябва да се изказва точно, определено, да изрази мисълта си с малко думи. Всяка дума трябва да отговаря на съдържанието си. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 125)

Човек се моли, когато има нужда. И ако в молитвата не се извършва някакъв вътрешен процес, това не е молитва. Най-обикновеното нещо в света е молитвата. Всички се молят. – Кой се моли? – Слабият. Силният не се моли. Слабият се моли на силния. Силният се моли на по-силен от себе си, той пък на още по-силен и т.н. Като наблюдавате молещите се, ще видите една градация. Всички живи същества са свързани с молитва. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 126)

И тъй, когато ние се обърнем към Бога, Който обединява всички същества, работите ни ще се наредят. Животът ни на Земята не е нищо друго, освен съзнателен процес на познаване на Бога и Христа. Да познаваш Бога, това значи да използваш добри мисли, чувства и желания, вложени в Битието. Това значи всички живи същества да бъдат в съгласие помежду си. Няма да обяснявам защо всички хора не се разбират. Ще дойде ден, когато всичко живо ще разбере закона на Любовта. Тогава всички хора ще си подадат взаимно ръка. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 128)

Молитвата не е нищо друго, освен дълбокото желание на човешката душа да постигне нещо. За реализиране на това желание се иска участието на ума, на сърцето и на волята. Дето умът, сърцето и волята се съединяват, там молитвата се реализира. Това съединяване може да стане в тъмнина, може да стане и в светлина – безразлично. В какво направление се молят хората, не е важно. Едно се иска от тях – да се молят. И вълкът, като излиза вечер да си търси храна, също се моли. И добрите и лошите хора се молят, но се различават само в резултатите от съединяването на своите мисли, чувства и действия. Няма живо същество, което да не се моли. Обаче молитвата е толкова по-определена, колкото съзнанието е по-високо. Един от елементите, който участва в молитвата, е Любовта. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 128)

Да се молиш, това значи да се отправиш към Оня велик център, от който си излязъл. – За какво ще дадеш доклад? – За работата, която си свършил. И в отговор на това ще стане правилна обмяна между твоите мисли и чувства и тия на съществата от възвишения свят. Ако някой мисли, че може и без молитва на тоя свят, той е на крив път. Не може без молитва. Само умрелите не се молят. Ония, които живеят във вечна тъмнина, също не се молят. Само децата, които не са се родили, не плачат, нито се молят. Души, които не са дошли на тоя свят, които не са видели светлината, не се молят. Всеки, който е дошъл в света на светлината, се моли, т.е. самоопределя се. Той е в неприривна връзка с битието. Като знаем това, да не спъваме оня истински, естествен процес, който се извършва в нас. Не е важно дали принадлежим към дадена религия или не. Молитвата е предшествовала всякаква религия. Религиите са дали различни форми на молитвата и с това са я изопачили.

(ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 129)

Молитвата не става по заповед. Да мислиш, че можеш да се молиш по заповед, това значи да се самоизлъгваш. Молитвата е свободно действие на човешкия дух и на човешката душа. Когато човек иска да се самоопредели т.е. да покаже, че се моли, той проявява мисъл, чувство и действие. Ако в молитвата не участва мисъл, чувство и действие, тя не е истинска. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 129)

Влез в скришната си стаичка. – Коя е тая стаичка? – Тя е единственото неопетнено място в човешкия свят. Тя е най-чистото място, дето човешко око не е проникнало, нито човешко желание се е проявило, нито човешка воля е действала. Човешката душа влиза в това девствено място и отправя молбата си към своя Отец. Казвате: Не можем ли да се молим в църква, в къщи някъде или на улицата? – Не можеш – ще се молиш само в скришната си стаичка. Не можеш да се молиш нито в църква, нито в къщи, нито на улицата. Скришната стаичка е вътре в теб. Бог е определил това място със закон, който има отношение към бъдещето, което е светло и велико. В бъдеще хората няма да живеят както нас. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 129)

В бъдеще всички царе, управници и министри, в каквато и партия да са, трябва да излязат от скришната си стаичка. Не излязат ли от там, те са хора на тъмната култура, на тъмната религия, на тъмната наука, на тъмната свобода. Те не са хора на истинската култура, на истинската религия и наука. Светът е минал през много видове управления, които са избили и избесили милиарди хора, с кръвта на които цялата земя може да се залее. Някой мислят, че ако се пролее още малко кръв, светът ще се оправя. С кръв светът не може да се оправя. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 130)

Молитвата е процес, който уравновесява силите на доброто и злото. Ако се молиш както трябва, няма да имаш никакви злини в живота си. Повечето хора не знаят да се молят. Те се молят в църквите, по улиците, в кафенетата, но не и там, където трябва. Това е едно от големите злини в света. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 131)

Молитвата е най-силният акт в човешкия живот. Тя концентрира човешката мисъл, човешката воля в едно. Тая молитва е мощна, тя върши чудеса. Ако обиденият, изневереният мъж каже, че ще отмъсти на своя съперник, неговата закана е силна като молитвата. Той се заканва и успява, и ангелите и херувимите му помагат да си отмъсти. Но ако мъжът е готов да прости и да прояви доброто, тоя момент е по силен от отмъщението. Цялото небе и Бог му идат на помощ. (ДА ВЪЗЛЮБИШ ГОСПОДА, Неделни беседи от Учителя (1916-1920), София 1946, с. 133)

В природата има тъмни сили или тъмни същества, които са нисши, нямат интелигентност, и ако човек попадне под тяхното влияние, може да стане и престъпник. Във вашия мозък може да се насъбере енергия, която да убие някого. Днес събирате такава енергия, утре събирате и един ден у вас се ражда престъпно желание. Затова ви казвам всеки момент да сте във връзка с Бога, защото навред има такива същества, които само дебнат кому и какво лошо да сторят. Молитвата е ограждане. (МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН 1988-1989, 5 II 1989)

Молитвата е за улеснение, за да не загубите живота, който имате. Молитвата е за да не загубите чувството, което имате в сърцето си, мисълта, която имате във вашия ум. Молитвата е подкрепа. (МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН 1988-1989, 8 II 1989)

Молитвата е усилие на Духа, за да се изкачи на високото място. Така се придобива прилив на умствена енергия, с което се улеснява работата на съзнателния живот на човека. (ПЕТИМАТА БРАТЯ, Неделни беседи (1917-38), София 1949, с. 241)

Когато се молим без Любов, нашата молитва не се приема. (МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН 1984-1985, 15 XII 1985)

Ще се молиш с Любов и ще оставиш Бога свободен – както Бог благоволява, тъй да направи. Всеки сам да се помоли – няма защо да кара другите да се молят за него. Ако аз се помоля за вас, Небето ще изпрати комисия, за да види какво е положението, а тя като дойде, ще установи, че сърцето ви, умът ви, душата ви, силата ви не са ангажирани с Любовта. Тогава това е лъжа. (МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН 1984-1985, 15 XII 1985)

Чрез молитвата човек се освежава. Молитвата не търпи никакво еднообразие. Както при дишането всички мускули трябва да се раздвижват, същото е и при молитвата – чрез нея идва животът. (МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН 1984-1985, 16 XII 1985)

В молитвата не трябва да има излишни думи – всяка дума да има само едно значение. Ще се приближиш към Бога така, както се приближаваш към майка си, към баща си, когато искаш нещо от тях. Ще се молиш само за онези неща, които сам не можеш да направиш. (МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН 1984-1985, 17 XII 1985)

Не е по силите ви един час да се молите. Ако можете да се молите по две-три минути както трябва, това е достатъчно. (П. Дънов, УЧИТЕЛЯ ЗА СЕБЕ СИ, съст. Л. Кръстева, София 1997, с. 115)

Ето как трябва да се молите. Ще влезете в стаята си, ще се съблечете и ще кажете: **Господи, благодаря Ти за живота – благодаря за краката, за ръцете, за очите, за ушите, за носа, за устата, за сърцето, за всичко, което ми даде.** За всичко ще благодарите, ще пипнете всяка частица от тялото си и ще легнете да спите. Вие се молите “Господи, благодаря Ти”, но не казвате за какво. Ще благодарите за устата, че можете чрез нея да изказвате сладки думи; ще благодарите за езика, с който изказвате тези думи. Имате един хубав мозък – ще благодарите за него. Чувате, че някой пее хубаво – ще благодарите, че имате уши да слушате. Благодарете, че имате очи да виждате, че можете да вкусвате. Благодарете, че отдалече можете да помирисвате и че имате крака, с които ще отидете да вземете това, което ви привлича. Искате да бягате от някого – ще благодарите пак за краката си. (МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН 1981-1982, 12 XI 1981)

Когато човек иска да се смири – да се моли вечер. Когато иска да придобие милосърдие – да се моли сутрин. Енергията на Земята сутрин е роложителна, а след обед – отрицателна. (МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН 1981-1982, 22 XII 1981)

Ще се молите по следния начин. Да кажем, че някой ви прави спънки. Най-напред вие се укрепете да ста-нете силни, после го потърсете мислено, за да му въздействувате, и това ще правите предимно нощем, от 9 до 12 и от 1 до 4 часа. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 93 – 31 VIII 1909)

Истинският светия не се моли тук, на Земята – когато се моли, той оставя тялото си тук, а се вдига с духовното си тяло на височина най-малко 12 000 километра и там се моли. (МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН 1981-1982, 21 VI 1982)

Всички молитви са лозинки, пропуск, и които нямат в себе си такова нещо, за тях те нямат смисъл. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 122 – 16 (29) август 1910)

Христос казва: *Каквото попросите в Мое Име, ще ви се даде.* Някои казват: *Бог дава, ала в кошара не вкарва.* Това значи, че само с молитва нещата не се уреждат. Не – ще се молиш, постоянно ще се молиш! Докато детето не се моли, майката не му дава нищо. Аз считам молитвата за дишане на душата – щом има дишане, ще има и мисъл. Молитвата не се състои само във вдигането на ръцете нагоре, а в дишането на душата. Както движението на кръвта помага за дишането на тялото, така и в дишането на душата става нейното пречистване и човекът влиза в новия Божествен Живот. (ЗАВЕДОХА ИСУСА, Неделни беседи VIII серия (1925-26), 29. КОЕТО ДАВА ЖИВОТ, Русе 1926, с. 28)

Някой пита: «По колко пъти на ден трябва да се молим?» – През целия ден! Докато живееш, ще дишаш. Ама по колко пъти трябва да се диша? – Трябва да се диша непрекъснато през целия ден. Същото е и с мисълта – ще мислиш през целия ден.

Ще се молиш непрестанно. Писанието казва: “Който се молинепрестанно, той непрестанно мисли, а като мисли непрестанно, ще чувства непрестанно и ще действа непрестанно.” Човек, който се моли, съзнателно или несъзнателно, той диша, защото молитвата означава дишане. (ЗАВЕДОХА ИСУСА, Неделни беседи VIII серия (1925-26), 29. КОЕТО ДАВА ЖИВОТ, Русе 1926, с. 29)

Да се молиш на Бога е най-голямото изкуство. Да се молиш на Бога и молитвата ти да бъде приета, това подразбира да знаеш езика на Небето. (ЗАТОВА СЕ РОДИХ, Неделни беседи IX серия (1926-27), том 1, София 1929, с. 245)

Ухото на Живия Господ е толкова чувствително, че ако му се помолите от сърце, с пълно смирение, с вътрешна чистота и благоговение, каквото духовният човек трябва да има, вашата молитва непременно ще бъде приета. Но молитви ли се на Бога, а същевременно мислите как да използвате този-онзи, молитвата ви няма да бъде приета. (ВЛИЗАНЕ, Неделни беседи IX серия (1926-27), том 2, София 1930, с. 8)

Когато религиозният човек свърши работата, която му е определена за деня, той трябва да се помоли на Господа, да благодари за работата, която е свършил и да Го запита: «Господи, мога ли сега да отида на театър или на концерт?»

Защо вдигаме ръцете си като се молим? – Вдигането на ръцете ни към Бога означава съединение с Него – като се съединим с Бога, приемаме сила. Дясната ръка се отнася към Божествената Мъдрост, а лявата – към Божествената Любов. Значи при вдигането на ръцете си ние се съединяваме с Неговата Мъдрост и Неговата Любов. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 238 – 16 (29) VIII 1912 г.)

Молитвата е единение на душата с Бога и без нея не може да става дишането. А дишането трябва да става в Господа, за да може Божественият Дух да осъществи този процес, при който Той разлага известни наши нечисти желания. Докато този процес трае, докато произлиза реакцията, образуват се неприятни миризми, но те изчезват след това. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 245 – 17 (30) VIII 1912 г.)

Когато някой иска помощ от Бога за своите материални дела, нужна е молитвата най-малко и на още други двама-трима души, които да подкрепят неговата молитва. Двамата – това са двата полюса, положителният и отрицателният, а третият дава направлението, в което трябва да се движат тези сили; тогава се образува триъгълник и молитвата се счита за принесена. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 247 – 17 (30) VIII 1912 г.)

Причината, поради която не успявате в молитвите си е, че вие искате сами да работите, както и сами се молите. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 247 – 17 (30) VIII 1912 г.)

Избягвайте многото и дълги молитви пред хората. Молитвите да бъдат кратки, много кратки. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 127 сл. – 16 (29) VIII 1910 г.)

Казваш: «Аз се моля на Бога.» Че ти знаеш ли, какъв е Езикът на Бога? Ти казваш: «Аз се моля и Господ ме слуша.» Хубаво! Но Господ не всякога слуша хората. Да кажем, че учителят преподава урок – предаде една лекция. А ти, ученикът, предаваш тази лекция тъй, както тя не е. Тогава? Преведете това сега. (ЗАПАЛЕНА СВЕЩ, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. XVI (1936-37), т. 1, Берлин 1995, с. 197)

Когато молитвата не отиде към Бога, тя стига до хората и дава обратни резултати. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 41 – 10 (23) август 1908 г.)

Молитвата трябва да идва от дълбочината на сърцето. Нужна е абсолютна вяра в Бога, вяра без никакво съмнение, за да ни бъде отговорено. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 41 – 10 (23) VIII 1908 г.)

Най-добре можем да се молим сутрин – от 4 до 9 часа и вечер от 9 до 12 часа. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 29 – 18 (31) VIII 1907 г.)

От нас се изисква молитвено настроение, за да се увеличи масата на нашата душа. За да се придобие тази материя, трябва да се върви нагоре. (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 28 – 16 (29) VIII 1907 г.)

Когато някоя майка роди дете, тя трябва да се обърне към Бога с молитвата: “Господи, благослови моето дете! Запази го от всички злини и помогни да се развият и разработят в него всички дарби и способности, които ти си вложил в неговата душа!” (ПРАВЕДНИЯТ, Неделни беседи IX серия (1926-27), том 3, София 1931, с. 89)

Молитвите са необходими за хората за сваляне на висши енергии от Невидимият свят. Тези енергии се използват за развитието на цялото човечество. (ПРАВЕДНИЯТ, Неделни беседи IX серия (1926-27), том 3, София 1931, с. 105 сл.)

Молитвата не подразбира само да говорите на Бога и да Му четете писани молитви или красиво наредени послания. Няма защо да се оплаквате на Бога, нито пък да Му се хвалите. Молитвите към Бога трябва да бъдат естествен разговор, като между души. Щом започнете да разговаряте с Бога по този начин, работите ви ще се оправят, характерът ви ще се смекчи и вие ще гледате на всички хора като на души, излезли от Бога. (НИ МЪЖ, НИ ЖЕНА, Неделни беседи X серия (1927-28), том 2, София 1933, с. 111)

Работата за Бога не се заключава само в четенето на молитви. Истинската работа за Бога се състои в това: Каквото вършите, да е от любов. Молитва без Любов не се приема – да се мисли, че молитва без Любов е приета, това е погрешно схващане. (ВЕХТОТО ПРЕМИНА, Неделни беседи IX серия (1926-27), том 4, София 1931, с. 290)

Молете се постоянно, без да се безпокоите. Чрезмерното безпокойство протрива кожата на човека – ако триеш само отвън кожата си, тя няма да стане толкова чиста, колкото ти искаш. Добрият живот чисти кожата и отвън, и отвътре. (ВЕЧНОТО БЛАГО, Съборни беседи (1943), София 1944, с. 252)

ДОБРАТА МОЛИТВА е не само за човечеството, но и за цялата вселена, за всички ангели, архангели, началства, власти и сили.

Молитвата и дишането имат нещо общо помежду си. Дишането трябва да¹⁰ става бавно, за да може дробовете да се напълнят с въздух. С молитвата е същото¹¹ – след като прочетете **“Господи Боже наш, благи ни Небесен Баща, Който си ни подарил Живота и здраве”** ще се спрете, ще поразмислите и тогава ще продължите, тъй че молитвата да се изпълни за повече от половин час. Когато произнасяте първите думи от молитвата, същевременно ще дишате дълбоко и ще си спомняте за целия преминал ваш живот, от детинството до сега. Като казваме **“благи ни Небесен Баща”**, и ние трябва да се стараем да бъдем благи като Него, защото синът трябва да бъде като бащата. Това което дава радост и веселие, смелост и решителност, то е, както се казва, да имаш *присъствие на Духа*. По-добре е да загубиш десет хиляди лева, отколкото да промениш своето молитвено настроение. В молитвата никога не трябва да бързате – и вие всички, като сте бързали в живота досега, оправили ли сте си работите? – Даже повече сте ги объркали. Понякога ще започнете Добрата молитва, с вдишки и издишки. (ГОДИШНА СРЕЩА НА УЧЕНИЦИТЕ НА БЯЛОТО БРАТСТВО, Търново 19-24 август 1920 г., Берлин 1996, с. 124)

Добрата молитва ви е дадена в най-съкратената форма, тя е много дълга и ще трябва повече време да ви я тълкувам. [...] Един ден, като видях, че сте готови да ви прочета цялата молитва, ще видите каква полза ще имате. (ГОДИШНА СРЕЩА НА УЧЕНИЦИТЕ НА БЯЛОТО БРАТСТВО, Търново 19-24 август 1920 г., Берлин 1996, с. 125)

Когато четете ДОБРАТА МОЛИТВА, първо ще поемете дълбоко въздух, тъй че да можете да я прочетете на едно вдишване – а които не могат, на две-три вдишвания. При постоянното и често вдишване и издишване на въздуха, силата на молитвата се губи. Когато се молим, трябва да имаме присъствие на духа, да бъдем много тихи и разположени, за да бъде умът ни съсредоточен и да влага смисъл във всяка дума. Така се образува една мощна сила – ония вълни, които се изпращат навън, за да привлекът Божията Сила. По такъв начин всички ще приемат тази мекота и радост, която търсят. (ДВАТА СВЕЩЕНИ ПРИНЦИПА, Съборни беседи от Учителя, дадени на учениците от Всемирното Бяло Братство на Събора през 1925 г. в Търново, Берлин 1997, с. ??)

Така се молете: **Господи, Боже наш, благи ни небесен Баща, Който Си ни подарил живот...** Пази тази молитва като зеницата на окото си; всеки ден се обръщай с тази молитва към Бога, защото тя е продиктувана от Духа Святого (Из писмо на Учителя до Пеньо Киров от 12 XI 1900 г., Нови Пазар)

За ОТЧЕ НАШ

Аз съм пял само веднаж отче наш тъй, както аз го разбирам и втори път не искам тъй да го пея. Пях го сутрин – като се намериш някога на голям зор, представи си, че те поставят на въжето и ти кажат: «Ако изпееш отче наш хубаво, ще се спасиш, ще ти подарим живота» – тогава няма ли да изпееш отче наш? Не винаги може да се пее. И като пях, забравих че има страдания, забравих всички и всичко. Слязох от въжето, литнах във въздуха, ходих по въздуха. Щом започнах да вземам грешни тонове – почнах да слизам. Като изправам тоновете – пак литвам във въздуха. Щом вземам грешни тонове – слизам долу. Казвам: Пейте отче наш така, че да можете да ходите във въздуха, да може вашата мисъл да бъде светла и вашето сърце топло. (ЦЕННОСТИТЕ В ЖИВОТА, Лекции на Учителя пред Общия окултен клас, год. XVII (1937-38), т. I, Берлин 1995, с. 205)

Заболи ли те глава, прочети ОТЧЕ НАШ така, че да ти мине болката. Боли те сърцето, страдаш много, отчаян си – чети ОТЧЕ НАШ. (МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН 1992-1993, 25 III 1993)

[В молитвата Отче наш] е казано: Отче наш, Който Си на Небесата, да се свети Името Твое, да дойде Царството Твое, да бъде Волята Твоя...Осветяването на Божието Име има отношение към Любовта – не можеш да осветиш Божието Име, ако нямаш Любов; който иска да освети Божието Име, трябва да носи Любовта в ума, в сърцето, в душата си, т. е. да бъде запален с Любовта от всички страни. Когато се говори за Божието Царство и за Божията Правда, имаме предвид Божията Мъдрост – Божието Царство и Божията Правда нямат никакъв смисъл без Мъдростта. Божията Воля пък има отношение към Божията Истина. Следователно никой не може да изпълни Божията Воля, ако не носи Истината въ себе си. (ВЕЧНОТО БЛАГО, Съборни беседи (1943), София 1944, с. 155)

МОЛИТВАТА НА ДУХА

Тази молитва (МОЛИТВАТА НА ДУХА) ще четете само при голяма нужда, но никога пред хората, защото човекът, с когото ще я четете, ще съсредоточи ума си и ще ви навреди и напакости твърде чувствително. Вие трябва да се научите, да не огорчавате Господа, защото ако Го огорчим, никой не може да ни помогне. Трябва да сме чисти, святи и послушни. Послушанието е първият основен закон на Небето и който се готви да стане член на Небето, трябва да бъде послушен и да знае, че се приближава до Същество, което е Безгрешно, Чисто и Свято. В края на тази молитва има като че ли четири, но всъщност пет букви – четвъртата и петата са една до друга. Тези букви означават... *(Тълкуването на тези букви не може да стане достояние на протоколната книга, при все че аз, Петко Гумнеров, го отбележих на друго място, където е и самият текст на молитвата, който текст тук също пропускам. Такава е заповедта.)* (ПРОТОКОЛИ ОТ ГОДИШНИТЕ СРЕЩИ НА ВЕРИГАТА 1906-1915, Берлин 1994, с. 122 – 16 (29) август 1910)

* * *

Ученикът се моли: Господи, бъди винаги с нас. Учи ни на Твоите Пътища. Закрилай ни според Твоята Милост. Пази ни за Твоето дело. Божият Мир да бъде над всички ни!

Господи, искам да бъда едно с Тебе, да работя тъй, както Ти работиш, да бъда носител на онова Учение, което Ти Си проектирал в света.¹²

Господи, благодаря Ти за всичката светлина, която ми даваш. Благодаря Ти за този живот, който ми даваш. Ти Си Бог мой, Господ мой, сега очите ми вече виждат – ще ходя по Твоята Виделина и ще изпълнявам Твоята Воля. Благословен Господ Бог наш!

Господи, дай ми светлина и знание, за да разбирам Твоите Пътища. Дай ми Светлина,¹³ за да мога с моето сърце да изтърпявам всички несгоди!¹⁴

Господи, дай ми Светлина, че всичко, каквото правя, да е направено както трябва.¹⁵

Покланяме се пред Твоето Лице, Господи Боже наш. Славим Те, хвалим Те, възпяваме Твоето Име за благого на нашите ближни и за доброто на нашите души. Благослови ни, просвети ни, повдигни ни, оздрави ни, укрепи ни, възроди ни, изпълни ни с благия Си Дух, за да Ти служим всякога с радост и веселие, да носим Образа на Любовта Ти, Светлината на Истината Ти, хармонията на Мъдростта Ти, Чистотата на Добродетелта Ти, безкористието на Справедливостта Ти, мерилото на Правдата Ти. (МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН 1983-1984, 27 X 1984)

БЕЛЕЖКИ

¹ За основа на този раздел е използван един машинописен сборник с наставления, формули и молитви, принадлежащ на Борис Николов, от който произхожда и основната част на наставленията, както и някои правила, при които липсват източниците, препис от който имам на разположение. Твърде възможно е материалите за молитвата да са се съдържали в този машинописен текст, изхождащ от най-тясното обкръжение на Учителя (Савка Керемеджиева?), който е бил четен в Русе на 28.12.1920 – единственият цитат, който е записан в протокола от срещата (АЗ ВИ ИЗБРАХ, извънредни беседи (1920), София 1995, с. 182), се съдържа и в текста от сборника, произхождащ от Борис Николов.

² Мисли за всеки ден 1989-1990, 17 IX 1990

³ Сила и живот, Неделни беседи IV серия (1921-22), София 1922, с. 56, 59

⁴ Евангелие от Матей: 6; 6.

⁵ Евангелие от Матей: 6; 6.

⁶ Евангелие от Матей: 6; 6.

⁷ Евангелие от Матей: 6; 6.

⁸ Евангелие от Матей: 6; 6.

⁹ Евангелие от Матей: 6; 6.

¹⁰ В дешифрираната стенограма пропуснато *трябва да*.

¹¹ *С молитвата е същото* е добавено от редактора.

¹² Мисли за всеки ден 1983-1984, 9 IV 1984.

¹³ Мисли за всеки ден 1983-1984, 1 I 1984

¹⁴ Мисли за всеки ден 1984-1985, 30 III 1985

¹⁵ Мисли за всеки ден 1984-1985, 30 III 1985